

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
any 9 - època 2 - número 54 - agost 2001 - exemplar gratuït

Som
10 mil

Escola
bressol

Capdevila,
talent
escènic

Herbo dietètica Poliol

Aliments integrals i biològics, fitoteràpia (herbes).

Productes frescs (tófu, tempe, hamburgueses, salsitxes).

Productes alternatius (medicina natural Santiveri, Neret, Kiluva, Bioforce, entre altres).

Fruits secs i espècies a granel.

Novetat:

Tot tipus de bronzejadors per protegir la pell del sol

Tenim gelats sense sucre.

C/. Joan XXIII, 9 Tel. 93 756 01 42
ARGENTONA

Bona Festa Major

la merceria

**LLISTES DE
NAIXEMENT**

**MODA
INFANTIL**

**ASSORTIT DE
LLANES**

**GUIEM LES
LABORS DE PUNT**

**TOT EN MERCERIA I LABORS
PUNT DE CREU**

Bona Festa Major

**Carrer Gran, 32 - Tel. 93 797 02 97
ARGENTONA**

TELECOMUNICACIONS
ELECTRÒNICA

Feceminte

FEDERACIÓ CATALANA
D'EMPRESARIS
INSTAL·LADORS DE
TELECOMUNICACIONS

SONIELEC

Santi i Xavier

LICENCIATS 20960264 i F-0406869

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT
SONORITZACIÓ DE LOCALS
CIRCUIT TANCAT TV
TELEVISORS - VÍDEOS
EQUIPS DE MÚSICA
AUDIO - HIFI - CD's

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04
e-mail: sonielec@airtel.net - Web: www.lapaginade.com/sonielec

**Realització d'instal·lacions amb
el nou reglament d'infraestructures
de telecomunicacions I.C.T.**

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 54 - Agost 2001 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Arenas, J. Farnadas, F. Molist i A. Rodríguez.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CIU i PP.

Rúbriques: J.C. Codina, Lluís S. Morgan i R. Masó.
Redacció: Martí López, Gisela Rodríguez i Montse Sogues.
Fotografies: M. Duran, A. Güell, X. Lorente, Pep Padrós.
Disseny: Núria Cusachs.
Idoa: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Marina Segóvia.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Una concentració d'habitants d'Argentona a la plaça Nova amb motiu de l'arribada als 10.000.

Fotografia de Marc Duran tirada des dels finestrals superiors de la Sala.

6-9. Argentona arriba als 10.000 habitants

La vila supera una xifra històrica de població, després del boom demogràfic registrat sobretot a l'última dècada. Ser 10.000 implicarà d'entrada un canvi del nombre de regidors en les properes eleccions municipals (de 13 es passarà a 17). *Cap de Creus* fa cinc cèntims sobre la vida i miracles de la nostra localitat, i també constata el canvi de decoració de l'últim segle recordant fotos del passat.

10. La Fira, més estricta en la qualitat

Un estiu més ja tenim aquí les festes de Sant Domingo i la Fira de la Ceràmica i la Terrissa. Enguany es viurà una Fira que aposta per la recerca de la qualitat i la tradició de les peces de les paradetes, que vindran d'arreu, fins i tot del Canadà.

12-13. Escola bressol municipal

El curs escolar començarà a la vila amb la novetat d'un nou centre per als més petits (0-3 anys). La primera escola bressol municipal, ubicada a Sant Miquel del Cros, estarà cogestionada per l'Ajuntament i la cooperativa El Gegant del Pi.

18-19. Entrevista a Quim Capdevila

L'actor argentoní acaba de rodar la minisèrie de TV3 *Maresme*, una producció sobre el món de la immigració a Catalunya. Capdevila ens parla d'aquest últim treball i de passada de la seva ja important carrera professional.

24. Albert Yagüe, millor esportista

El jugador del cadet de l'Espanyol s'emporta el guardó més important de la segona edició de la Nit de l'Esport. Yagüe és un davanter amb molt gol i gran projecció.

Editorial

Argentona és atractiva paisatgísticament, cultural i social. Té un no sé què especial. Malgrat les moltes transformacions que ha viscut sobretot al llarg del darrer segle, la vila continua conservant tradicions, manifestacions i detalls de poble.

Boom demogràfic

No és que els argentonins procreïn més que la resta dels catalans. No és que superin la mitjana europea. Això de passar ja dels 10.000, d'haver doblat la població en un quart de segle, es deu a altres factors ben diferents. D'entrada, Argentona, com la resta de petits municipis de la comarca, ha crescut a conseqüència de la seva proximitat amb Barcelona i Mataró, i de les seves extraordinàries comunicacions per carretera. La seva situació geogràfica, a muntanya però gairebé tocant a mar, també ha esdevingut un reclam important per als nouvinguts, la majoria d'ells procedents de les grans capitals properes. Argentona és atractiva paisatgísticament, cultural i social. Té un no sé què especial. Malgrat les moltes transformacions que ha viscut sobretot al llarg del darrer segle, la vila continua conservant tradicions, manifestacions i detalls de poble. S'han perdut moltes coses, és cert. Algunes d'emblemàtiques encara esperem recuperar-les: la Font Picant i la Sala, dos símbols d'identitat clars i intransferibles.

El que és, però, inevitable en tot creixement és que es perdi la coneixença, la proximitat del municipi d'abans, el latent i estret sentit de veïnatge. És un fenomen que passa arreu, i que només es pot corregir amb la màxima implicació possible de tots plegats. Dues reflexions més abans d'acabar. Argentona creix, rep nous habitants, però també en deixa escapar. L'alt preu de l'habitatge és un important punt de fuga. D'altra banda, cal tenir clar fins a on es vol arribar, i promoure un creixement controlat i mesurat, sense que haguem de posar-nos les mans al cap per destrosses urbanístiques.

Carta de l'alcalde

La democràcia permet l'associació política dels ciutadans i ciutadanes fonamentada en la seva lliure adhesió a aquests ideals compartits. És un règim imperfecte i limitat, però això és justament el més preciós que té. La democràcia dóna el poder a tots els ciutadans i ciutadanes per fer unes lleis per a tots; fetes per a tots enfront de la llei del més fort.

Democràcia, tolerància i civisme

Un dels problemes importants dels nostres temps és el de la intolerància i la manca de civisme existent en una part, segurament minoritària però sorollosa, de la nostra societat. La humanitat, els homes i les dones, volem viure en una societat en la qual puguem aconseguir a la vegada el lliure desenvolupament de cada persona i el lliure desenvolupament de totes les persones. Això vol dir la llibertat de cada persona per poder exercir els seus drets democràtics, per poder viure en pau i seguretat, per poder accedir a l'educació i la salut, per poder gestionar adequadament el medi ambient. Vol dir llibertat, igualtat social i solidaritat simultàniament.

La democràcia permet l'associació política dels ciutadans i ciutadanes fonamentada en la seva lliure adhesió a aquests ideals compartits. És un règim imperfecte i limitat, però això és justament el més preciós que té. La democràcia dóna el poder a tots els ciutadans i ciutadanes per fer unes lleis per a tots; fetes per a tots enfront de la llei del més fort; vol dir llibertats i obligacions, drets i deures.

En aquest marc, ser cívics o ser civilitzats vol dir ser capaços de complir les regles de què entre tots ens hem dotat; comportar-se complint les normes comunes per tal de no molestar els altres, i poder conviure adequadament.

Tolerar i ser tolerat és la tasca dels ciutadans i ciutadanes democràtics. La tolerància permet la coexistència pacífica dels grups humans amb diferents històries, cultures i identitats. I això permet defensar els drets humans bàsics, tant individuals com col·lectius. La tolerància és la base de la vida enfront de la violència i de la mort; és la base de la vida en comú; és la base de l'acceptació de les diferències entre les persones. Tolerar les diferències, que és intrínsec a la política democràtica, no és el mateix, però, que tolerar el desordre.

La tolerància vol dir, doncs, que quan algú és acusat encara no és culpable de res, ja que té la presumpció d'innocència; quan algú és denunciat sense fonament és un atemptat al seu honor, i una denúncia o una notícia no contrastada no és notícia, o no hauria de ser-ho. En el camp polític, des del punt de vista de la tolerància, la tasca d'oposició ha de tenir com a eix la crítica política al govern, però mai ha de buscar el linxament personal; la tasca de govern ha de donar prioritat a l'acció política basada en el programa i no al pur manteniment del poder.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

Una família agraïda

Només unes paraules per expressar el nostre agraïment a tot el poble d'Argentona per les seves mostres d'afecte vers el José Moreno o "Sr. José" o "Pipero"... tant hi fa.

Era un home que estimà i adorà Argentona, a la qual considerava com a seva, per això quan enraonava només tenia alabances per a ella. És també aquella meravellosa vila que l'acollí, a ell i els seus fills, com a fills d'Argentona.

Des d'on estigui, probablement estarà somrient amb el mateix somriure que va tenir fins al moment de la seva mort, per sentir-se tan volgut i apreciat tant per nens, com per joves, com per grans.

Per ell la seva plaça era una teràpia, ja que, d'alguna forma, li servia per evadir-se dels seus problemes i de les dues batzacades que aquesta vida li havia donat. Tot i això, quan estava a la plaça, sempre tenia alguna paraula dolça i, fins i tot, graciosa per a tothom que s'apropava.

Gràcies a tots els qui el recordeu, en especial, al *Cap de Creus* per la seva última entrevista publicada en l'edició del mes de juny, i al Sr. Jordi Egea pel seu retrat de gent del poble.

Ell pensava que era conegut, però no es podia imaginar que també fos estimat.

Carmen Moreno

Les variants topogràfiques

Quan Don Quixot va voler vèncer uns gegants, el savi Freston els va convertir en molins de vent. Els exegetes, analitzadors de comportaments, i altres llepafils, per aquesta acció i d'altres de similars feren el diagnòstic que el nostre admirat heroi estava trastocat. Però quan fa anys que peregrines per aquesta vall de llàgrimes, t'adones que Don Quixot no s'equivocava. Que el mag Freston existeix, tens proves evidents d'aquesta asserció. Quan l'any 1944 vaig aterrar a Argentona, la vila era plana com la palma de la mà. Era com aquelles ciutats holandeses on tothom va en bicicleta. No sé per quin malefici el savi va començar a desnivellar els carrers. No sé quina mena de perpals va utilitzar però vull testimoniar que, al cap de 67 anys, les meves cames comproven per exemple: el passeig Marina que quan vaig arribar era tan planer, el savi Freston l'ha convertit en una rampa que, si aconsegueixes arribar-ne al capdamunt, et deixa sense alè i amb les extremitats inferiors masegades per l'esforç. Era el mateix esforç que esmerçava quan pujava el Matagalls des de les Roques Roges. Allí on el savi Freston s'ha excedit és al carrer Dr. Samsó, via quasi indispensable per anar a l'església. Per més

sarcasme no n'hi ha prou amb la pendent, sinó que quan et penses que has arribat al final, t'espera una teoria d'escales. El cor et batega com si haguessis arribat al Turó de l'Home. Cal reconèixer que el savi Freston ha estat benèvol amb el carrer Gran, que fa que arribis a l'estanc en un estat no tan deplorable com en les ascensions anteriors, però amb les cames ressentides... Amb aquest canvi de les corbes de nivell, han desaparegut els ciclistes, tot i que encara se'n veuen alguns, però els trobes amb la bicicleta recolzada en un arbre, i els contemplaràs amb aquelles samarretes amb tota mena de lletres i endrapant un entrepà substanciós. Automòbils i motos han substituït ciclistes i vianants. Això és el que ha aconseguit el savi Freston, suprimir els motors de pa pels de benzina. Serà que l'esmentat personatge és accionista de Repsol? O és que quan vaig arribar a Argentona tenia 22 anys i ara en tinc quasi 80?

Rafel Bigorra i Rius

L'arxiu El Rodet

M'agrada la vila d'Argentona, és fantàstica! Fa més de trenta anys que hi vaig arribar gràcies al meu pare. Des d'aleshores la vila ha crescut i pel que diuen encara creixerà molt més en pocs anys. Quina vitalitat! Des de l'Ajuntament diuen que la nostra identitat és tan forta que res la farà trontollar. Cert, estic totalment d'acord amb aquesta afirmació i a més hi afegixo: encara que parelles joves del poble hagin de marxar a viure a altres poblacions gràcies a l'"èxit" d'Argentona i a l'alça dels preus de l'habitatge; encara que després de quasi tres dècades reivindicant la Font Picant, hàgim vist com hi fan passar primer una asfaltada avinguda abans d'haver recuperat la Font pel poble; encara que un impressionant arxiu fotogràfic de la vida argentonina –El Rodet– anunciï en aquestes pàgines que plega i que se sent impotent en veure que se'n escapa de les mans un inèdit arxiu de fotografies estereoscòpiques d'Argentona. Són moments d'eufòria i autocomplaença col·lectiva pels 10.000 habitants censats. Jo també vaig participar en la foto dels 10.000. Però la notícia que El Rodet tanca em fa ser conscient del que podem deixar-nos pel camí si no hi parem atenció. Aquesta Festa Major gaudiu de ser argentonins i argentonines i, a més de comprar el càntir de l'any, demaneu a en Pep Padrós que us ensenyi alguna de les espectaculars fotografies antigues del seu arxiu d'Argentona (per exemple, de la Font Picant amb l'avi d'algun d'aquests joves que ja no comptabilitzen en els 10.000). Gaudireu amb la bellesa de les fotografies, de debò!

Magret

Apunts jurídics

Joan Carles Codina

Advocat

Presumpció d'innocència

L'article 24.2 de la Constitució consagra la presumpció d'innocència, la qual cosa significa que, per dir-ho amb una de les expressions més famoses del dret, "tothom és innocent mentre no es demostrï el contrari". Això vol dir que el principi general és la innocència i que, per tal de condemnar algú, cal demostrar –això és, exposar motivadament i raonable– que és culpable, i, a més a més, fer-ho en el transcurs d'un procediment judicial.

No obstant això, sembla que alguns periodistes i mitjans de comunicació ignoren aquest ordre de coses i, atrinxerats en la impunitat que els brinda la distància dels mitjans en què escriuen, destrossen d'un cop de ploma un dret constitucional. En efecte, la presumpció d'innocència la transformen en presumpció de culpabilitat, de manera que tothom qui és acusat, pel sol fet de l'acusació, és culpable fins que es demostrï el contrari. I si una persona bona i honesta és acusada, ja s'espavilarà per demostrar la seva innocència; i si aquesta persona perd l'estima dels seus veïns i queda desacreditada socialment i la seva família destrossada, és igual. Tot això tant és si al cap i a la fi hem aconseguit vendre més diaris, acréixer el nostre índex d'audiència o simplement que es parli de nosaltres. Tal és el pensament d'aquests mals periodistes i tal de fer els la permeten uns mitjans no menys dolents.

Davant d'aquest atemptat, els ciutadans hauríem de mostrar-nos bel·ligerants i respondre amb virulència, a fi que tots aquests periodistes i mitjans s'adonin que no estem adormits. Per això proposo des d'aquesta tribuna que tots manifestem el nostre rebuig a aquest clamorós menyspreu del nostre dret constitucional, i ho podem fer comunicant-ho als interessats per escrit, per telèfon o al carrer, i, per què no?, deixant de comprar durant cert temps "el mitjà" que empara la inconstitucionalitat.

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 20 de setembre del 2001 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

ARGEN10.000ONA!

Les primeres dades aproximatives sobre població argentonina de què es disposa es remunten a l'any 1358, quan a la vila hi havia uns 55 focs que la situaven entre els municipis més grans de la comarca. El seu augment des d'aleshores ha estat lent però constant al llarg dels segles, amb petits alts i baixos provocats per les epidèmies, la fam, el bandolerisme i les guerres. A finals del XIX es produeix el retrocés més important en aquesta tendència, segurament causat per la crisi econòmica que va desencadenar la plaga de fil·loxera i la pèrdua dels mercats colonials. A partir de mig segle passat, la vila tornaria a agafar volum d'habitants arrossegada per un fenomen estès a tot Catalunya: la immigració. Pels volts dels 70, emergeixen amb força les urbanitzacions: entre d'altres Can Raimí, Can Cabot, Les Ginesteres, Can Ribosa, Can Vilardell i Madà; i es consolida el veïnat ja antic del Cros. La industrialització (amb empreses líders com la Velcro i la Grumbe) i l'aparició de grans autopistes i carreteres al terme donarien l'empenta definitiva del boom demogràfic. Els últims 25 anys han estat una revolució de població tan important que Argentona, fins i tot, ha doblat el seu nombre d'habitants (dels 5.010 del 1975 s'ha passat als 10.008 d'avui).

La població d'ara. La majoria dels nouvinguts de la vila procedeixen de Mataró i una part més reduïda, de Barcelona. La immigració estrangera també ha portat nous ciutadans, encara que en menor mesura. Dels 10.008 habitants del 10 de juliol, 5.026 són dones i 4.982 són homes. La seva distribució geogràfica abasta diferents zones, amb paper predominant del casc urbà (6.779), el veïnat del Cros

A mitjan juny Argentona travessava el llindar històric dels 10.000 vilatans. El municipi certificava un salt demogràfic espectacular, un boom de població que ha portat que en l'últim quart de segle s'hagi doblat el seu nombre d'habitants. Tot plegat es deu sobretot als empadronaments de gent procedent de Mataró i Barcelona, i en petita, a una immigració molt diversa que ha situat en 170 el total d'estrangers a la vila. La nova xifra d'argentonins, més enllà de l'anècdota, significa pocs canvis sobre el paper. El més destacat, l'augment de regidors (de 13 a 17) de les properes eleccions municipals.

(1.005), Les Ginesteres (632), Can Raimí (357) i Madà (299).

Apunts sobre Argentona. El document més antic que es coneix on es parla d'Argentona correspon a un diploma del rei Lluís el Balb (873) i cita l'església de Sant Martí, que es creu que va ser un dels primers grans centres aglutinadors de població de la conca de la riera. Al terme municipal, però, es conserven vestigis d'èpoques històriques anteriors que tes-

timonien l'existència de vida com per exemple: tres urnes cineràries de l'edat del Ferro; restes d'habitaclles ibèrics, i la via de Parpers i petites vil·les del temps dels romans. Diuen que la veritable Argentona d'ara podria néixer entorn dels focs (llars) que es constitueixen al voltant de la parròquia de Sant Julià.

Les aigües, referència clara. Argentona és coneguda per moltes coses. La gran quantitat de masies (Riudemeia, Caban-

yes, Comalada, Pins...) donen fe de la tradició agrícola del municipi, amb un pes important de vinyes, patates, pèsols i cereals. És, però, al segle XIX quan aconseguix un important ressò arreu del país arran de la descoberta de les propietats medicinals d'algunes de les nombroses fonts (215) del seu territori. L'explotació d'aquestes excel·lències va tenir la màxima expressió en l'Establiment Prats (situat a la Font Picant), un balneari que va contribuir a convertir Argentona en un dels punts de principal estiu de Catalunya. Personalitats influents de la vida social i política catalana (el músic Enric Granados, el militar Joan Prim, el poeta Jacint Verdaguer, l'arquitecte i polític Puig i Cadafalch...) van fer arrels a la vila. D'aigües se'n van comercialitzar amb noms com "Burriac", "Argentona" i "Clara". A l'equador del segle XX, els Amics d'Argentona promourien una festa amb el món de l'aigua de protagonista: la Festa del Càntir. Avui, aquesta celebració és punt de referència per a tot tipus de visitants i també per a ceramistes i terrissaires. Fins i tot, de la passió pel càntir en va sorgir un Museu, un símbol ben viu. Argentona és també popular per moltes altres activitats (el Llaç d'Amistat, els Ge-

Població estrangera
(països amb major representació).

França: 22, Argentina: 18, Gàmbia: 17, Marroc: 17, Colòmbia: 16, Alemanya: 11, Gran Bretanya: 11, Equador: 10, Rumania: 7.

gants, les Puntaires, el ball de gitanes, les catifes de flors, els clubs de futbol i de bàsquet, el Centre Parroquial...).

Quatre regidors més. El fet més significatiu de l'arribada als 10.000 habitants, que no es farà oficial fins al padró del gener del 2002, és l'augment del nombre de regidors que es produirà en les properes eleccions municipals. El ple, actualment format per 13 edils, haurà de deixar lloc a quatre cadires més (17), possibilitat que ja havia estat prevista en la construcció del saló de plens de l'Ajuntament vell. Aquesta tendència a l'increment d'habitants, segons comenta la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, s'està tenint en compte dins la revisió que s'està fent del Pla general d'ordenació urbana. "Tot i que la nostra política sigui de contenció i que

prevegem un creixement molt alt, no saltres apostem per un increment demogràfic en zones més concentrades, amb un model de ciutat més compacte i menys consumidora de terreny. Som partidaris de facilitar la relació social a través de places i altres espais, i sobretot de protegir la zona entre els dos corredors naturals. Volem una Argentona verda", apunta Brugal. Ara per ara, l'augment de població pot ser absorbit per noves urbanitzacions com Can Barrau o Can Cirés, que encara no estan del tot enllestides. D'altra banda, sobre el fet de fixar un nombre límit d'habitants, la regidora socialista diu que "es tracta d'un indicatiu molt relatiu ja que es pot créixer també omplint cases buides, moltes de les quals podem trobar a l'antiga colònia, a Can Raimí, Les Ginesteres o a Can Cabot. En aquestes zones, hem detectat en els últims dos anys una pujada de sol·licituds de llicències d'obra, i que en definitiva moltes famílies estan convertint la seva segona residència en primera".

Bibliografia:
- Esborrany de l'Enciclopèdia Argentonina de Josep Lladó i Pascual.
- Cens municipal.

LA POBLACIÓ ACTUAL					
Concepte	Homes	%	Dones	%	Total %
Menors de 5 anys	281	53,83	241	46,17	522 5,22
De 5 a 9 anys	266	51,45	251	48,55	517 5,17
De 10 a 14 anys	262	52,30	239	47,70	501 5,01
De 15 a 19 anys	313	49,68	317	50,32	630 6,29
De 20 a 24 anys	408	52,04	376	47,96	784 7,83
De 25 a 29 anys	418	50,24	414	49,76	832 8,31
De 30 a 34 anys	425	49,71	430	50,29	855 8,54
De 35 a 39 anys	431	50,71	419	49,29	850 8,49
De 40 a 44 anys	398	50,25	394	49,75	792 7,91
De 45 a 49 anys	369	50,62	360	49,38	729 7,29
De 50 a 54 anys	328	51,33	311	48,67	639 6,38
De 55 a 59 anys	259	49,33	266	50,67	525 5,25
De 60 a 64 anys	195	50,91	188	49,09	383 3,83
De 65 a 69 anys	221	49,66	224	50,34	445 4,45
De 70 a 74 anys	169	45,80	200	54,20	369 3,69
De 75 a 79 anys	131	48,34	140	51,66	271 2,71
De 80 a 84 anys	56	30,60	127	69,40	183 1,83
De 85 a 89 anys	37	31,36	81	68,64	118 1,18
De 90 a 94 anys	13	25,49	38	74,51	51 0,51
Majors de 94 anys	2	16,67	10	83,33	12 0,12
Total	4.982		5.026		10.008

Dades del 10.07.2001.

LA POBLACIÓ PER VEÏNATS I CASC URBÀ					
Concepte	Homes	%	Dones	%	Total %
Argentona casc urbà	3.331	49,14	3.448	50,86	6.779 67,74
Can Cabot	111	50,00	111	50,00	222 2,22
Can Barrau	26	42,62	35	57,38	61 0,61
Can Ribosa	14	50,00	14	50,00	28 0,28
Can Serra Lladó	113	51,60	106	48,40	219 2,19
Dalipà	21	51,22	20	48,78	41 0,41
Can Ferraters	1	25,00	3	75,00	4 0,04
Les Ginesteres	329	52,06	303	47,94	632 6,31
Veïnat de Lladó	2	66,67	1	33,33	3 0,03
La Plana	17	54,84	14	45,16	31 0,31
Barri del Puig	5	31,25	11	68,75	16 0,16
La Pujada	33	51,56	31	48,44	64 0,64
Can Raimí	173	48,46	184	51,54	357 3,57
Sant Jaume de Trajà	52	50,49	51	49,51	103 1,03
Clara	29	51,79	27	48,21	56 0,56
Madà	149	49,83	150	50,17	299 2,99
Veïnat de Pins	29	58,00	21	42,00	50 0,50
El Cros	529	52,64	476	47,36	1.005 10,05
Can Vilardell	18	47,37	20	52,63	38 0,38
Total	4.982		5.026		10.008

Foto de finals del segle XIX, quan la Font Picant era el punt de reunió de l'elegància de Barcelona i d'altres celebritats del món artístic, social i cultural català. Argentona es va convertir en zona d'estiueig de l'alta societat.

Hotel Solé. Principis de segle, amb la diligència aturada davant el portal, recollint els passatgers per portar-los a l'estació del tren a Mataró.

1954. Cruïlla del Sant Crist on actualment hi ha un giratori de vehicles. Darrere la senyora i l'infant, un abeurador per als animals de tir i per als ramats de xais.

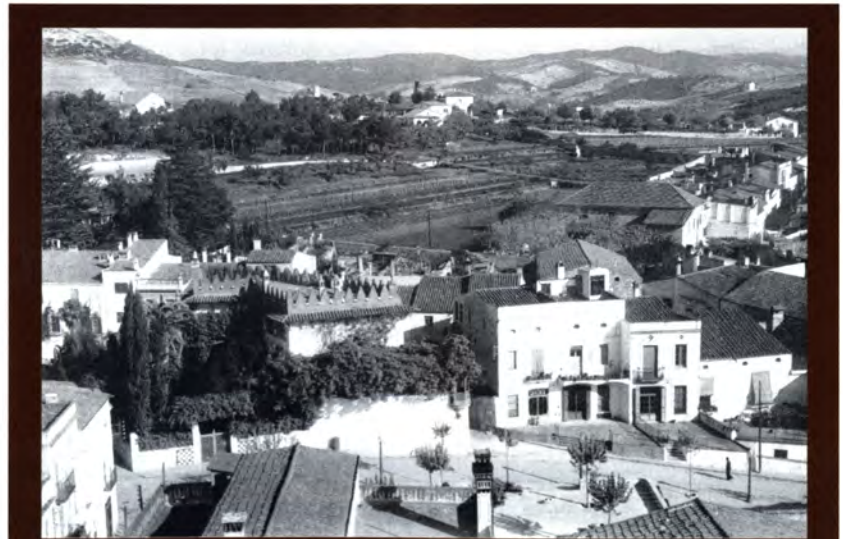
En la imatge es veuen tres cartells significatius; el més gros ostentant l'adjectiu de villa (igual que Madrid), títol que concedí el general Franco a petició de l'Ajuntament.

Aspecte que oferia l'antic Ajuntament abans d'obrir-se el carrer Ramon Par i construir-se els blocs de pisos al darrere, que l'oreguen visualment. Aquesta terrassa de l'esquerra de la foto va ser un espai habilitat per la Penya del Llanto, per fer-hi ball les tardes i nits d'estiu.

Retrats del passat

Fotografies de l'arxiu particular de l'Alfons Güell

1945. Les teulades del primer terme són de can Clavell i can Ciano. Al centre de la imatge (d'esquerra a dreta), es veu can Puig i Cadafalch, la casa Catà (avui Caixa de Pensions), la casa Massegué i al final can Doro (ja desapareguda). Més enllà tornant a la dreta, les cases del Sr. Moragas i cap a la dreta l'edifici de l'Ajuntament vell. Tot el gran camp del fons eren terrenys de can Par que avui dia són carrers urbanitzats on hi ha torretes i blocs de pisos. Al fons can Volart, can Par...

1943. Aquesta foto pertany al que és ara la part central del carrer General Llauder. D'aquesta vinya de primer terme en deien la d'en Josepet de can Cirés; els dos edificis que donen al carrer Carreras Candi amb algunes petites edificacions pel mig eren els establiments del planterista Merla i al fons es veu al centre can Camps, i la Torre Gallart i les seves masoveries.

1962. Un dels clàssics embussos circularis que es produïen cada dos per tres al carrer Gran, quan no s'havia construït la ronda exterior. Aquest embús, en un dia feiner, va ser provocat pel torrentet del Cullell durant un xàfec que va caure al Rocar. L'aigua, mal canalitzada, saltava per la carretera impetuosa, buscant la riera fos com fos.

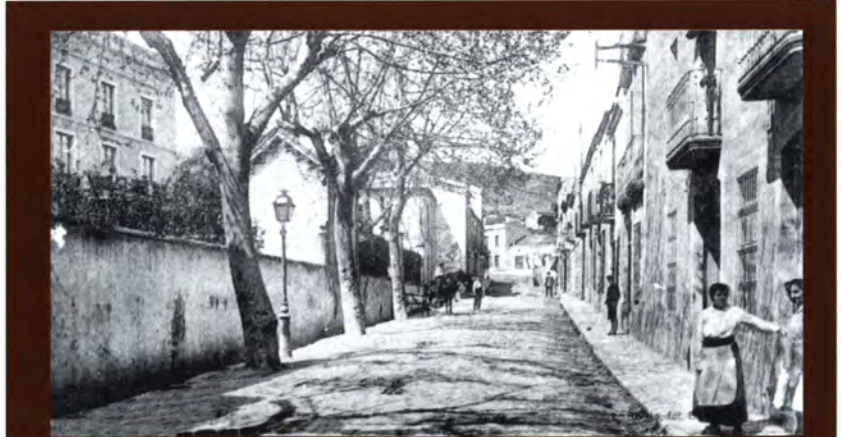
Vista general del recinte escaletes, església, rectoria i patis, abans de construir-se el teatre actual i el bar. A la dreta, el palau dels Srs. Gustà. Després de la guerra es va arribar a condicionar com a convent de les azules, les monges franciscanes. Més endavant l'edifici va ser venut i enderrocat per fer-hi el rengle de cases que va des de can Fontcuberta fins a la Caixa Laietana i per fer el camp de bàsquet i el de petanca.

1904-05. Els safarejos públics. La plaça Nova no existia, eren uns camps sembrats per alguns veïns del carrer de Sant Jaume, que aprofitaven l'aigua bruta, abans de llençar-la carretera avall. Era un lloc de reunió també dels infants que jugaven a fer bassetes. A l'esquerra es pot veure la bastida i construcció de la casa Fortí, on va viure el diguem-ne "cacic" del poble.

El carrer dels Rosers. Totes aquestes cases tenen o tenien l'entrada per Sant Julià, i aquests darreres eren els patis. Es veu que anys enrera hi havia hagut rosers, i aleshores els Amics d'Argentona, somiant embellir el poble, van anar casa per casa regalant plançons de rosers de tots colors amb el prec que els sembressin. Al cap de 4 o 5 anys l'aspecte era el de la foto. Ara tot són portes de garatge. Una llàstima.

1915-20. Aquesta foto del carrer Gran a partir de la plaça Nova (d'autor desconegut) mostra ben clar que la claveguera general era descoberta quasi del tot des de can Fontcuberta en avall, fins a la riera, en la seva unió amb el torrent d'en Cirés i la propietat del Viver. La dama de la dreta, amb davantal, era la Marie, famosa modista de procedència francesa, mare del pintor Joan Grau Giol.

Una Fira més selecta

El càntir de barca. Per primera vegada en els 51 anys de la Festa del Càntir, el model escollit és un càntir de barca, una de les poques tipologies de càntir relacionades amb el món del treball. Concretament, es tracta d'un càntir "xato" de la Bisbal que es va fer fins ben entrat el segle XX i que encara avui es fa, encara que solament per a col·leccionistes. El preu de venda serà de 2.000 ptes., el mateix preu que els càntirs de les darreres dues edicions. El tiratge ha estat de 9.000 exemplars, fets a la prestigiosa terrisseria Salamó de la Bisbal d'Empordà, amb més de 250 anys d'història fent terrissa.

Tiquet anticipat. Per tal d'evitar les llargues cues que cada any es formen els dies de la Festa Major per adquirir el tiquet del càntir de l'any, en aquesta edició es podran adquirir anticipadament a les oficines de diverses entitats d'estalvi i al mateix Museu del Càntir des del 16 de juliol. El càntir s'haurà de recollir a partir del dia 4 d'agost a la parada de la plaça de l'Església o bé, després de la Festa Major, al Museu.

Una Fira més àmplia i estricta. Continuant la política dels darrers temps de millora en la qualitat de la Fira, el seu director, Oriol Calvo, ha comentat que enguany s'ha estat molt estricte en la selecció de qualitat dels terrissers i ceramistes, de tal manera que han quedat fora aquells terrissers que s'han allunyat excessivament de les formes i tècniques tradicionals, alhora que s'han buscat nous terrissers que s'ajustin als requeriments de qualitat de la Fira. Entre les novetats, hi haurà terrissers d'Arroyo de la Luz (Càceres), Tagarabuena (Zamora), ceramistes del Japó i del Canadà, entre d'altres. També cal dir que la Fira creixerà uns 50 metres en el seu tram inferior per tal de situar les parades amb major amplitud, millorant la comoditat dels expositors i del públic.

Madola, artista convidada. Dins la trajectòria de presentar grans ceramistes actuals durant els dies de la Fira de Ceràmica i Terrissa, enguany es presenta una exposició amb les darreres obres de Madola, ceramista catalana de gran prestigi internacional, sota el títol genèric de "De

El certamen terrissaire vol oferir uns productes encara més qualitatius

l'aigua". A més d'aquesta mostra n'hi haurà una altra de monogràfica amb els càntirs que els grans artistes de tots els temps han pintat. Des de Velázquez a Picasso, passant per Goya, Dalí i Miró, entre molts altres artistes, van pintar càntirs en les seves obres. Ara es podran contemplar reproduccions fotogràfiques d'aquests treballs i càntirs idèntics als que ells van pintar, contraposant l'atuell original amb la seva representació pictòrica.

Un disseny atrevit. Jordi López és l'autor del cartell que enguany representarà l'edició número 51 de la Festa del Càntir. Aquest jove argentoní, estudiant de disseny gràfic, va pensar que calia alguna cosa impactant i original. Així se li va ocórrer jugar amb ampolles de plàstic d'aigua i convertir-ne una en un càntir.

La Festa Major. Les festes de Sant Domingo, les festes d'estiu d'Argentona, vindran altre cop carregades de tot tipus d'activitats. D'enguany cal destacar com a novetats atractives: la representació teatral *Sovversioni*, una comèdia d'una companyia procedent directament d'Itàlia; el so country (molt de moda als últims temps) de The Revival Factory; la tercera repicatronada a càrrec de la senyora

Disseny del cartell de la Festa Major del Càntir de Jordi López.

Eulàlia Viñals de cal Magret, i els partits de futbol (veterans Argentona-veterans Espanyol) i de futbol americà (Llops contra rival a determinar). A banda de tot això, no hi faltaran ni les sardanes, ni les havaneres, ni els balls de nit, ni els espectacles d'animació infantils. Pel que fa a la segona Garrinada, els actes tornaran a celebrar-se a l'Escola Bernat de Riudemeia. El teatre, la música dels grups joves de la vila, una caipirinyada i una cercavila techno, seran alguns dels ingredients d'aquesta festa juvenil argentonina.

Troques i fils

El tèxtil ha fixat els seus ulls en les excel·lents comunicacions i possibilitats d'Argentona. Una cinquantena d'empreses han unit esforços per tal de posar fil a l'agulla a un projecte molt ambiciós per fer front a les constants transformacions i creixent competència del sector. La idea és crear un complex industrial en què cada firma tindria un local propi de producció i negoci, però en què es compartien espais de congressos, reunions, i d'altra banda serveis de laboratori d'investigació, control de qualitat, disseny i formació de personal...

Una aposta forta. La inversió prevista per a aquesta iniciativa, anomenada CATT (Centre Argentoní de la Tecnologia Tèxtil), voltaria aproximadament els 2.500 milions de pessetes. L'espai en principi desitjat pels responsables d'aquest centre és un solar que es troba a tocar del polígon industrial de can Negoci i que limita també amb la carretera de les Mateves i l'autopista C-31, antiga A-19. Es tracta, però, d'una franja de terreny qualificada com a zona agrícola, i que per tant necessita el seu canvi a industrial. Per això, els empresaris del CATT han demanat a l'Ajuntament que miri de concedir aquesta modificació del Pla general d'urbanisme. "Quan es parla de zona verda, la gent pensa en una zona d'alt interès biològic, atractiva..., però en realitat una zona verda és una qualificació jurídic-urbanística que ve a reservar de l'edificació una determinada zona. En aquest cas, el solar que sol·licitem està en molt mal estat, abandonat, sense a penes vegetació...", comenta l'advocat i por-

taveu del CATT, Joan Carles Codina.

Piscina coberta, bus i feina. Segons Codina, les compensacions i beneficis que obtindrà Argentona de la construcció del CATT seran moltes; d'entrada, els llocs de treball per a argentonins i els impostos per a les arques municipals, que pot generar tenir tantes empreses noves a la població, i també la promoció i coneixement de la vila de cara a l'exterior que suposaria. D'altra banda, els empresaris han presentat una proposta en què es comprometen a finançar dues velles aspiracions dels vilatans: una piscina coberta (sobre uns 250 milions de cost) i una línia de bus que connecti el Cros amb el casc urbà regularment.

Aquest projecte, segons comenta el portaveu del CATT, preveu que el 50% del terreny sigui ocupat pel complex industrial tèxtil i l'altra meitat es converteixi en una zona verda enjardinada en molt bones condicions. En la part construïda, es preveu també l'edificació d'un apart-hotel que donaria cabuda als clients i personal que passés pel complex.

L'Ajuntament no vol requalificar. "Ens sembla que no hi ha res que pugui justificar la conversió d'una zona verda en industrial. No podem hipotecar espai verd. Veuríem bé el projecte si es fes en un altre sòl que fos pròpiament industrial", apunta la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal. Ara caldrà veure què és el que decideixen finalment els empresaris, o canviar la ubicació o continuar intentant convèncer l'Ajuntament perquè cedeixi.

Edifici del CATT segons una simulació del projecte.

Coses d'aquí

Rosa Masó

Estem de vacances

"Hem acabat el curs!" Quan diem això no ens referim només al curs escolar, al fet que els nens/es, nois/es comencen les vacances, sinó també al fet que les activitats culturals, esportives i socials van finalitzant les seves programacions i tasques i es celebren festes per acabar la temporada. Aquests últims caps de setmana hi ha hagut sobredosi d'actes. N'hi ha hagut per a tots els gustos, però Argentona segueix amb més actes i activitats. Estem ja de Festa Major, hi ha activitats de lleure, celebrem l'any Puig i Cadafalch...

El nostre poble és força dinàmic; ens apuntem i tenim curiositat per aprendre coses. El nostre poble creix i creix en doble sentit: quant a habitants i quant a interès i ganes de promocionar-se. El creixement ha de fer-se de manera global i amb dinamisme. Si creix en nombre d'habitants, també ha de créixer quant a serveis i equilibri social. Aquí hi tenim tots coses a dir per després actuar.

El procés social comença per acceptar-nos i respectar-nos mútuament. Les festes, les relacions, els contactes, les crítiques, la participació, han d'estar fonamentades en el respecte als altres. Podem gaudir, ballar, jugar, passejar, xerrar, tot respectant la llibertat dels altres. L'estiu és un temps propici per relacionar-nos de manera informal, sense neguits, sense presses...

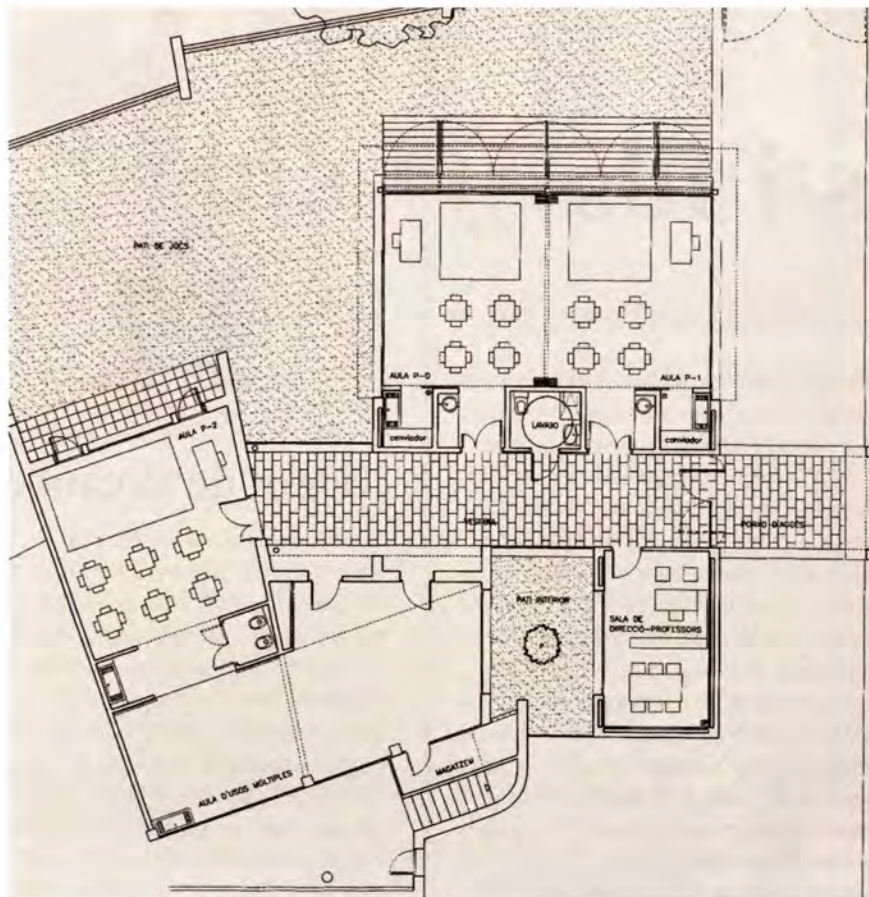
Gaudim tots d'aquest interval en la nostra feina quotidiana i aprofitem-lo per defensar els nostres drets.

Això sí, sense envair terrenys que no ens pertoquen.

PATRONAT LOCAL DE LA VELLESIA D'ARGENTONA

Estem preparant el **52è Homenatge a la Vellesa** per al tercer diumenge de setembre.

Us donem les gràcies per endavant per la vostra col·laboració, perquè aquesta diada entranyable tingui el ressò que mereixen els nostres avis i àvies. Properament facilitarem més informació.

estrenar l'equipament. La Generalitat, però, va denegar la sol·licitud de desafectació d'espais del centre, i tot va quedar frenat. Les eleccions van portar un canvi de govern i també de regidor. Margarida Colomer agafava les regnes de l'àrea i va tornar a reobrir la batalla per l'escola bressol refent la proposta per presentar a l'Administració autonòmica. A finals del desembre del 99, Ensenyament donava el vistiplau a la desafectació dels espais escolars d'acord amb les instruccions rebudes de la Direcció General de Centres Docents. Posteriorment, la Diputació va reafirmar l'ajut promès el 99 (5 milions de pessetes) i a més va assumir el cost de la realització del projecte. Cap a finals d'any la Generalitat va fer una altra importantíssima aportació de 12,5 milions més. «Era una fita a obtenir, una obligació de part del municipi i sobretot pel veïnat del Cros. Molts pobles de la comarca ja la tenien. Ara nosaltres ja podem pressumir que tenim cobert també

D'escoles i de bressols

«La Llei d'ordenació general del sistema educatiu (LOGSE) reconeix el caràcter educatiu de l'escola infantil, i contempla aquesta etapa com el primer tram del sistema». Així comença la memòria redactada pel consistori argentoní sobre el primer servei d'escola bressol de la història de la vila, que ha de posar-se a caminar oficialment el proper mes de setembre. «Aquest tipus d'escola és un servei educatiu per a la primera infància que neix del dret dels nens i nenes a l'educació i al desenvolupament integral de la seva personalitat, en un ambient adequat a les seves necessitats i en contacte amb altres nens i nenes», continua dient. La funció educativa és complementària de l'educació que reben de la pròpia família. El centre ofereix alhora un servei de caràcter social i assistencial als vilatans. La incorporació de la dona al món del treball, les

característiques de la societat industrial i urbana, tot plegat fa que, més enllà del valor educatiu, l'escola bressol sigui un element important a l'hora d'ajudar a l'organització de les famílies.

Negociacions llargues. Es tracta d'una realitat fruit d'un procés intens i llarg. Les negociacions per aconseguir el centre educatiu es remunten ja a l'anterior legislatura. L'aleshores titular d'Ensenyament, Francesc Espadero, va iniciar el camí apostant per ubicar l'escola dins una altra escola, la de Sant Miquel del Cros. Per això calia aconseguir la desafectació d'algunes aules de l'edifici, requisit indispensable per poder tirar endavant el projecte. La Diputació de Barcelona va concedir una subvenció de 5 milions de pessetes, i Espadero fins i tot va arribar a dir que després d'aquell estiu del 99 es podria

l'espai educatiu de 0 a 3 anys. És una satisfacció important perquè ha costat molts esforços. Primer es pensava que seria una cosa ràpida, però ha estat més lenta del que esperàvem. No perquè s'hagi perdut temps, sinó perquè les passes que s'han fet són les que s'havien de fer», afirma la regidora d'Ensenyament, Margarida Colomer.

Característiques del centre. La nova escola és una reforma i en part una ampliació del CEIP de Sant Miquel del Cros. La zona que s'ha utilitzat de l'edifici existent afecta els únics espais que no alteren la distribució funcional del col·legi. A més, la situació de la llar permet l'accés independent de la resta de l'escola, ja que disposa d'un pati propi delimitat. El centre tindrà 3 grans aules: una per a 8 nens/es (0-1 anys); una altra per a 13 nens/es

El setembre s'estrena oficialment la primera escola bressol municipal de la vila. Després de diversos anys d'estira-i-arronsa amb la Generalitat, el centre educatiu s'obre al públic amb un total de 41 places per a infants de la població d'entre 0 i 3 anys d'edat. L'espai, situat dins l'escola de primària de Sant Miquel del Cros, disposa de 3 grans aules, una sala d'usos múltiples i diferents àrees complementàries. L'Ajuntament, que cogestionarà l'equipament amb l'empresa privada El Gegant del Pi, ha establert el preu per als seus usuaris en gairebé vint mil pessetes mensuals.

(1-2 anys), i una de tercera per a 20 nens/es (2-3 anys). A banda d'això, l'escola bressol disposa d'una sala d'usos múltiples, sala de professors, lavabos de personal, vestíbul i pati. En total s'han reformat 103 m² de l'edifici i s'ha ampliat una superfície que gairebé arriba als 250 m². Les obres que encara s'estan acabant es van adjudicar per prop de 25 milions de pessetes. L'escola es troba al veïnat del Cros, a uns 3 km del casc urbà. Per Colomer això no ha de suposar cap problema per als seus usuaris, ja que en tractar-se de nens de curta edat necessiten que els familiars o algú els acompanyi, i ho faci en cotxe. «No trobo que sigui una qüestió tan indispensable com ho seria en una escola de primària on el nen és útil i bo que aprengui a anar sol al col·legi. En el cas de nens de 0 a 3 anys això no és possible. D'altra banda, estem treballant perquè la comunicació amb el Cros deixi de ser una assignatura pendent», apunta la regidora.

Preinscripció oberta. De les 41 places que té de capacitat l'escola bressol, de moment se n'han cobert 27. La matrícula, però, estarà oberta fins a principi de curs confiant que s'acabi d'omplir el centre. La quota que hauran de pagar els usuaris és de gairebé vint mil pessetes

Una fotografia de diversos joves que per primer cop entraran a l'escola.

Part del mobiliari de la nova escola bressol municipal al Cros

mensuals, una xifra que es va aprovar en el ple del juny passat. El regidor d'Hisenda, Jordi Pinart, va considerar-ho com un preu força assequible en comparació amb altres escoles bressol de la comarca, i va afegir que es tracta d'una quota experimental perquè no se sap massa com anirà el primer any del nou centre. Des de l'oposició, el cap del Partit Popular, Fede Ureña, va abstenir-se perquè és del parer que caldria haver fixat uns barems de pagament segons les rendes familiars.

La gestió, mixta. L'escola bressol serà un equipament en la gestió del qual hi col·laboraran estretament l'Ajuntament i una empresa especialitzada del sector privat. Aquesta empresa és la Cooperativa El Gegant del Pi, que ja té un centre per a infants al casc urbà de la vila. «Tot i que són els únics que s'han presentat al concurs, dins el poble la seva feina és valorada positivament i per tant resulten una bona garantia», comenta Colomer. El consistori, en principi, es farà càrrec dels costos de manteniment (gas, electricitat, neteja i reparacions), mentre que el Gegant del Pi portarà l'acció pedagògica i també la gestió econòmica. Si els números sortissin negatius, l'Ajuntament s'ha compromès en aquest primer any a assumir el dèficit.

Ara, per l'escola de primària. La consecució de l'escola bressol suposa el fet que qualsevol

vilatà pugui començar la seva educació a Argentona fins ben bé el seu pas a la universitat. Es completa la cadena educativa, tot i que encara hi ha mancances: la falta d'una FP o mòduls professionals i la necessària obertura d'una nova escola de primària. En aquest sentit, i després de la campanya de protestes del mes de març, el govern local i la Generalitat continuen negociant tota aquesta qüestió. Fins i tot s'ha creat una comissió de seguiment en la qual són representats pares, mestres i polítics. Segons les últimes notícies es treballa amb l'opció que la futura escola de primària del casc urbà se situï en uns terrenys de can Cirés, tota vegada que s'ha descartat que l'escola Bernat de Riudemeia acollís una nova línia. El nou centre, de doble línia, es construiria en tres fases: primer el parvulari i després el sector de primària, que es faria en dues parts.

La regidora de l'Entesa Margarida Colomer acaba fent una reflexió general sobre l'ensenyament a Argentona. «En dos anys de govern hem aconseguit de la Generalitat: més de 100 milions per l'ampliació de la Francesc Burniol –després d'anys encallat–, més de 23 milions per la remodelació de la Bernat de Riudemeia, el procés de les obres de l'IES i l'Escola Bressol Municipal. En ensenyament no tot són edificis sinó que també s'està treballant fort en inversions en programes pedagògics com el programa europeu "Ciutat educadora" i l'ACEC, orientats cap a evitar el fracàs escolar i afavorir la inserció al món laboral. La clau de tot això és el Consell Escolar Municipal, el lloc on es couen totes aquestes coses».

COSES DE LA VILA

La Ruta Puig, oberta

Les cases de Puig i Cadafalch a Mataró i Argentona van rebre a finals de juny, principis de juliol, la visita dels trenta primers excursionistes. S'estrenava així la Ruta de l'Any Puig, que s'enceta a Mataró amb la casa Sistemes, la casa natal del polític i arquitecte, la casa Parera, l'edifici Coll i Regàs i la Beneficència. Després el recorregut segueix cap a Argentona per la casa d'estiueig, la capella del sagrament, can Calopa, la casa Garí i la torre d'Aigües del Cros. Tots aquells que vulguin fer la Ruta poden trucar al 639 566 887. El preu de l'excursió és de 1.500 pessetes per al públic general i de 1.125 per als nens de 6 a 12 anys i els jubilats. Les sortides es faran, fins al 16 de setembre, els dissabtes a dos quarts de cinc de la tarda i els diumenges a dos quarts d'onze del matí. A partir del 22 de setembre, l'horari canviarà i les excursions es faran als matins. En principi, les visites es faran els caps de setmana. Amb tot, si hi ha grups interessants en fer-ho els dies laborables, es podrà negociar aquesta opció amb l'empresa.

Catifes reivindicatives

Un any més els principals carrers (Indústria, Àngel Guimerà popular de la pilota, Sant Julià, Sant Ferran, Sant Isidre,

els patis del Centru, i l'Ajuntament vell) van quedar farcits de les més variades i singulars catifes de flors. La tradició del Corpus va anar acompanyada aquest cop del bon temps. Les composicions van ser d'allò més variades, amb referències a esdeveniments del darrer any com la celebració de l'Any Puig i Cadafalch i el conflicte per la vall de Riudemeia, entre d'altres.

Can Barrau i agents rurals

La masia de can Barrau podria convertir-se en la seu dels agents rurals de la comarca del Maresme. L'Ajuntament d'Argentona ha ofert l'edifici a la Generalitat per albergar, en un futur, aquest cos que des de principis d'any depèn de la Conselleria de Medi Ambient. La finca es troba en molt mal estat i l'equip de govern vol evitar que el deteriorament provoqui l'ensorrament de l'estructura. Des del consistori hi ha la intenció de conservar can Barrau però no hi ha diners per realitzar la inversió necessària. La cessió de la masia tan sols afectaria el seu ús, ja que la casa continuaria formant part del patrimoni d'Argentona. Amb iniciatives com aquesta el que es pretén, segons el regidor de Medi Ambient, Lluís Viladevall, és evitar que a can Barrau passi el mateix que, per exemple, a can Doro. Des del 1998 la seu dels agents rurals es troba al

Mercat de la Flor de Vilassar de Mar, però aquests despatxos han quedat insuficients. En principi, el Departament de Medi Ambient no tenia cap intenció d'instal·lar-se al Maresme, però davant l'oferta, estudiaran la possibilitat.

Memòria 2000

A principis de juliol es va presentar la memòria policial de l'any 2000 a Argentona. El sotsinspector local, Pere Anglada, va comentar d'entrada el notable increment dels temes referents a seguretat ciutadana i judicial. Un fet que es deu, segons Anglada, a l'entrada en funcionament de l'Oficina d'Atenció al Ciutadà. Sobre circulació i trànsit, el cap de la policia va dir que el nombre d'accidents durant l'any 2000 va augmentar un pèl tant en les vies urbanes com en les interurbanes, però en canvi es va registrar una davallada entre la franja de conductors joves. En l'informe també es reflecteix el fet que s'ha multat més que en anys anteriors, a causa sobretot de l'aplicació d'una important fase de zones blaves per millorar l'aparcament al centre urbà. L'any 2000 també es recordarà policialment per la posada en marxa, al mes de febrer, del servei de policia de barri a Sant Miquel del Cros, un servei d'atenció directa i propera al ciutadà i que s'espera poder ampliar a altres indrets de la vila. L'exercici de l'any passat també va veure com es consolidava la tasca d'educació viària i cívica de la policia a les escoles. El cos de seguretat de la vila va poder arribar fins a un total de 1.020 alumnes dels diferents centres. Per Pere Anglada, es tracta d'una àrea en la qual cal continuar invertint per garantir una millor convivència ciutadana. Finalment, cal destacar també l'augment d'actuacions relacionades amb el medi ambient, una àrea que es vol potenciar en el futur. Aquesta pujada es fonamenta en una major detecció d'abocadors il·legals, un increment de serveis de recollida i protecció d'animals i la realització de campanyes de sorolls i d'instrucció de vehicles abandonats.

COSES DE LA VILA

Argentona solidària

Argentona és un dels municipis més solidaris de Catalunya. Segons un estudi del Fons Català de Cooperació, la vila ocupa el lloc número 8 en el rànquing de municipis pel que fa al grau de solidaritat amb els països del Tercer Món. Argentona supera la donació del 0,7% recomanada per les Nacions Unides i aporta el 0,84%. Els recursos destinats per l'Ajuntament a cooperació en l'anterior legislatura era només del 0,29% dels ingressos propis del pressupost. Segons la regidora de solidaritat, Montse Brugal, augmentar aquesta aportació va ser un dels objectius que tant l'Entesa com el PSC es van traçar en començar la legislatura.

Supervivent d'una tragèdia

L'argentoní Miguel Ángel García Lobato va sortir il·lès de l'accident d'helicòpter que es va produir el 26 de juny passat a quarts de vuit del matí prop de la vall de Núria, i en el qual van perdre la vida els tres ocupants de l'aparell. Minuts abans de l'accident l'helicòpter, de la companyia andorrana Helitrans, havia deixat García Lobato en una esplanada. Segons va explicar la mare de Miguel Ángel García a Ràdio Argentona, mentre el deixaven, el noi va notar que no havia quedat deslligat del tot de l'helicòpter. Quan va anar a avisar els seus companys va veure que l'aparell feia coses estranyes. Es va deixar anar com va poder i es va estavellar contra un mur. Un cop a terra va ser testimoni de com l'helicòpter començava a donar voltes i finalment s'estavellava contra el terra. La confusió va ser present a la vila durant aquell matí i en alguns moments se'l va arribar a donar per mort. A causa de la caiguda Miguel Ángel García va patir contusions al cap i a l'esquena. L'accident es va produir en una zona coneguda com a Dent d'en Cusell, al costat dels túnels del cremallera, a dos mil metres d'altitud. L'helicòpter estava

realitzant tasques de càrrega i descàrrega de material de la construcció d'un talús que protegeix el cremallera de les allaus.

Web de les fonts

Cada vegada són més les entitats d'Argentona que es fan un lloc a Internet. La darrera en formar part d'aquesta gran xarxa d'informació ha estat el Grup de Fonts de la vila. Teclejant l'adreça www.xifra.com/grupdefonts qualsevol persona pot accedir a la pàgina d'aquest col·lectiu que es dedica a restaurar les fonts d'Argentona. Per començar trobarem una pàgina principal amb diverses notícies que s'actualitzen constantment i un menú amb diverses opcions. La web, creada per Daniel Sánchez, ofereix fotografies de totes les fonts que hi ha a la vila i clicant al seu damunt apareix la història de l'indret. A més, la pàgina parla de les activitats que realitza aquesta entitat, com per exemple les restauracions. També hi ha un apartat sobre temes relacionats amb el medi ambient i Argentona.

Plànol guia

El municipi està immers en la voràgine del creixement demogràfic de tot el Maresme. Un augment que s'ha traduït en canvis constants de la nostra façana urbanística, més vivendes, més equipaments i més indústria. Per tal de posar al dia tota la informació possible de l'Argentona actual, a finals de juny es va repartir per les llars un plànol guia actualitzat de la vila que ha editat l'Ajuntament. I és que, tal com apunta el regidor de Promoció Econòmica i Serveis, Joan Vaquer, amb tant canvi, l'última guia ja estava força desfasada. A més d'una actualització dels noms dels carrers i de la seva situació al mapa, en la guia també s'ofereix informació sobre serveis, els principals tel·lons d'interès del municipi i els grans atractius d'Argentona com ara el Museu del Càntir, el patrimoni arquitectònic, les fonts o el calendari de festes.

Mongetada perica, festa culé

L'exporter de l'Espanyol Tommy N'Kono va ser un dels prop de 300 comensals que van participar el 8 de juliol passat a la cinquena edició de la Mongetada Blanc-i-blava organitzada per la Penya Espanyolista d'Argentona. La cita va concentrar la plana major del club de Montjuïc (vicepresident Ramon Condal, portaveu Joan Collet, secretari de tècnic Sergio Morgado...) i periquitos d'arreu (fins i tot de Suïssa). Aquest any els assistents es van poder fer la foto amb una altra Copa del Rei, la que va guanyar el juvenil de l'Espanyol i que va portar el seu tècnic, Bartolomé "Tintín" Márquez. D'altra banda, el dia abans al vespre, la plaça Nova va acollir la primera Festa del Mil·lenni, una celebració que va impulsar la Penya Barcelonista d'Argentona per acomiadar la temporada. El sopar espectacle amb vídeo, actuació d'humor, ball i lliurament de guardons va convertir-se en una gran cita popular a la qual es va acabar afegint molta gent que passava per la zona.

L'exporter camerunès de l'Espanyol, Tommy N'kono, recollint un càntir de record.

Argentona té ritme

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Des de l'Ajuntament es porta un altre ritme molt més dinàmic que el d'èpoques anteriors. Es pot parlar de moltíssimes actuacions: la consecució de recursos i subvencions d'altres administracions, l'increment de les inversions en obres, la reorganització interna de l'Ajuntament. I moltes altres coses que aniran venint.

En aquests dos darrers anys Argentona ha agafat un ritme alt i sostingut en la realització d'obres i d'activitats. Està clar que la nostra arribada al govern municipal ha donat un aire diferent, molt més viu i dinàmic. Això es manifesta tant en les actuacions que es fan des de l'Ajuntament com en les que surten de les entitats i organismes de la societat civil de la vila.

Des de l'Ajuntament es porta un altre ritme molt més dinàmic que el d'èpoques anteriors. Es pot parlar de moltíssimes realitzacions o d'actuacions en curs: la SALA; el nou IES; la nova escola bressol municipal; l'endegament de l'ABS; el Pla de mobilitat; la consecució de molts recursos i subvencions d'altres administracions (també fons europeus); l'increment de les inversions en obres als equipaments i a les infraestructures viàries; els avenços en la gestió i la disciplina urbanística; la reorganització interna de l'Ajuntament; l'Any Puig i Cadafalch i la ruta modernista; etc. I moltes altres coses que aniran venint.

Una de les mostres més clares d'aquest nou ritme de la vila i del seu dinamisme és el magnífic funcionament del Museu del Càntir, tant pel que fa a les activitats programades, a les seves dades econòmiques o al nombre de visitants. I és bo recordar-ho just un any després de la inauguració del seu nou estatge. Les obres varen començar amb l'entrada del nou govern i varen durar menys d'un any; en aquest període es varen aconseguir més de 25 milions de pessetes de subvencions o aportacions privades, algunes de les quals amb caràcter plurianual. El nombre de visitants de juliol a desembre de 2000 fou de 8.015 i les dades dels sis primers mesos de 2001 fan preveure que superarem de molt els 10.000. D'altra banda, el 2000 es va saldar amb un excedent de més de 2 milions de pessetes, i les vendes de productes de la botiga del Museu van molt bé.

Argentona porta, doncs, un bon ritme i de forma sostinguda. D'això en traiem profit i ens en podem beneficiar la gran majoria de la població de la vila. Aquest és l'objectiu pel qual hem estat treballant en aquests darrers anys i pel qual continuarem treballant. I aquests dies, DESITGEM UNA FESTA MAJOR AMB RITME I IL·LUSIÓ A TOTHOM.

16

Treballem per als i les joves

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

El Pla director de joventut té com a eixos principals: l'autonomia personal (treball, habitatge, formació), la salut i la qualitat de vida, l'associacionisme i la participació, la informació, l'oci i el lleure (equipaments i serveis) i la igualtat de gènere.

S'està treballant per a la redacció d'un Pla director de joventut, un pla que ha de marcar les directrius i accions concretes a realitzar en matèria de joves a Argentona. Aquest Pla té com a eixos principals: l'autonomia personal (treball, habitatge, formació), la salut i la qualitat de vida, l'associacionisme i la participació, la informació, l'oci i el lleure (equipaments i serveis) i la igualtat de gènere. El Pla es divideix en quatre etapes: diagnosi, planificació, execució i avaluació.

Actualment encara s'està en fase de diagnosi d'aquest Pla, en la recollida d'informació per determinar: les necessitats dels joves, i els serveis i recursos que se'ls ofereix des de l'Ajuntament, entitats i oferta privada. Les darreres setmanes de curs als nois i les noies de l'institut se'ls ha passat una enquesta que formava part d'aquesta diagnosi, i properament realitzarem taules de debat procurant que siguin el més representatives possible per poder copsar l'opinió dels diversos col·lectius que formen els joves d'Argentona. Amb les dades recollides a la diagnosi es passarà a la redacció del Pla, és a dir, a plantejar accions i programes concrets, d'una forma eficaç, deixant clar qui intervé en cada programa (regidories de l'Ajuntament, entitats...). La previsió és que aquestes dues primeres etapes puguin estar enllestides a començament del 2002. Les fases d'execució i avaluació es desenvoluparan de manera simultània els anys 2002 i 2003, es crearà una comissió de seguiment per tal d'avaluar el seu desenvolupament. L'adopció del Pla director ha estat fruit del consens entre tots els grups municipals, amb el compromís de tots per donar-li continuïtat en el temps. Aquest primer Pla director es preveu amb una vigència de dos anys 2002-2003. Un cop esgotat aquest es passarà a la redacció d'un de nou amb una vigència de quatre anys, realitzant una nova diagnosi de la realitat juvenil i amb les dades obtingudes amb l'execució d'aquest primer PLA DIRECTOR.

Arriba la Festa Major !

Ja hi tornem a ser; un any més la Festa Major d'estiu ha arribat i amb ella les vacances. Per això des de CiU, el primer que volem fer és desitjar, a tothom que en tingui, unes felices vacances i als que no en tenen, que procurin aprofitar la Festa Major per fer un merescut parèntesi.

Ens agradaria que enguany els visitants que una vegada més ompliran els carrers d'Argentona amb motiu de la Fira de Terrissa, poguessin endur-se una imatge del nostre poble semblant a la que des de CiU demanem: un poble net, amb carrers endreçats, parets lliures de pintades i entrades del poble, places i parterres arranjats i florits. Esperem que sigui així, i no dubtem que aquest desig també és compartit per l'actual equip de govern municipal, malgrat que fins ara aquests temes no s'hagin considerat com a prioritaris.

Des de CiU recomanem als visitants i als vilatans que encara no ho hagin fet, que aprofitin aquests dies de Festa Major i la Fira de la Terrissa per visitar el Museu del Càntir i l'Exposició de Punes. No us en penedireu. Ah! i no oblideu de comprar el càntir d'enguany.

Finalment també volem demanar-vos que participeu activament a la que, sens dubte, és la vostra Festa Major. Tingueu l'edat que tingueu, la Festa Major és de tot el poble i per a tot el poble, des de Sant Miquel del Cros a les Ginesteres, i des de Sant Jaume de Traià a Madà, i només amb una Festa Major oberta a totes les persones, entitats i col·lectius que hi vulgueu participar amb aquest esperit, aconseguirem mantenir-la tan viva i popular com fins ara.

Visca la Festa Major de Sant Domingo!!!

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

**Ens agradaria que enguany els visitants
que ompliran els carrers d'Argentona
amb motiu de la Fira, poguessin endur-
se una imatge del nostre poble semblant
a la que des de CiU demanem: un poble
net, amb carrers endreçats i parets lliures
de pintades. Esperem que sigui així**

La nostra tasca

La nostra tasca inicialment, quan ens vam presentar, era la de governar i portar a terme un programa. Després dels resultats electorals, vàrem restar a l'oposició. Tot i la nostra il·lusió de plasmar el nostre programa, vàrem assumir la tasca de control de l'equip de govern i la d'aportar idees per millorar la vila.

Estem convençuts que hem fet i molt per a Argentona. Fins i tot treballant amb les mancances que comporta no tenir una dedicació exclusiva (pocs mitjans, pocs recursos, restant hores a la família i amistats...). Però bé, tot i així, ens sentim satisfets de les nostres aportacions (no totes validades per l'equip de govern). Algunes d'elles són:

Diverses mocions al Ple per millorar temes tan diversos com: els espais per als joves, aminorar els danys ocasionats als professionals del sector càrnic, millorar els serveis del barri de Sant Miquel del Cros, aportar millores per al Pla de mobilitat...

Assistències a nombrosos actes públics per donar el nostre recolzament a les entitats: Geganter, penyes espanyolista i blaugrana, futbol, bàsquet, barris, participant a les festes de les urbanitzacions...

També en el dia a dia al carrer escoltant les queixes i suggeriments dels veïns, i moltes preguntes: per què s'han tret els quadres del rei i d'en Pujol d'unes dependències municipals?, hi haurà també aquest any festa alternativa a la Festa Major?, per què no s'ha arranjat aquest carrer o aquest altre?...

I una de les tasques que més feina ens dona i no es veu en el dia a dia és la relació que tenim amb els nostres diputats tant al Parlament com al Congrés dels Diputats per portar finançament públic a Argentona: l'acord de participació de la Generalitat amb la rehabilitació de la Sala, l'acord polític autonòmic de prioritzar la construcció del nou poliesportiu, l'arranjament de la riera de Clarà per al nou cementiri, les gestions als ministeris per solventar els deutes pendents a la Companyia d'Aigües i els problemes a Correus... Argentonins, això és un molt breu resum de la nostra tasca. Tot i que alguns, amb els mitjans de comunicació, es creguin que ho fan tot, uns altres sense tant afany de protagonisme, ni tanta supèrbia, treballem i continuarem treballant per a Argentona de la millor manera possible.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

**Estem convençuts que hem fet i molt per
a Argentona. Fins i tot treballant amb les
mancances que comporta no tenir una
dedicació exclusiva. Però bé, tot i així, ens
sentim satisfets de les nostres aportacions
(no totes validades per l'equip de govern).**

Argentona - Ma

—D'on et ve l'ofici d'actor?

—Jo suposo que de sempre. Ja de petit havia estat al Centre Parroquial amb els meus pares, que tota la vida hi han estat molt vinculats. A mi sempre m'ha agradat el teatre i sobretot ballar.

—Com vas introduir-te en aquest món?

—Un bon dia un amic meu, que és actor, em va demanar que l'acompanyés a Barcelona perquè havia d'anar a fer un càsting i no tenia cotxe. Jo el vaig acompanyar i un cop allà em va animar perquè m'hi presentés. Ho vaig fer. A mi em van agafar i a ell no. Pobre!! Era pel musical *Dràcula*.

—Al llarg de la teva carrera deus haver fet molts càstings. Quin ha estat el més complicat?

—Sens dubte, el de *Dràcula*. Van ser 18 dies de proves i més proves. Havíem de fer de tot: de nen petit, de dona, de *Dràcula*, d'home que entra en un castell, de persona que va a una festa.... Érem centenars de persones que aspiràvem a tenir un paper. Un horror!

—Ja que estem parlant de *Dràcula*, hi ha molt de *Dràcula* en aquesta professió?

—Com en totes les professions. El proble-

ma és que en aquesta se sap perquè sortim a les revistes. Hi ha molt de "tropa", i és que en aquest ofici funcionen molt els contactes i els amiguismes. Afortunadament no és el meu cas.

—De Catalunya te'n vas anar a Madrid. Ho vas fer per allò que a Barcelona no hi ha oportunitats?

—No. Va ser per casualitat. Amb *West Side Story* vaig anar de gira a Madrid. Hi vaig estar tres mesos i vaig llogar un pis. En aquest temps vaig fer molts càstings, un parell d'anuncis de televisió, vaig trobar un representant i m'hi vaig quedar. Ara ja hi porto 5 anys.

—Viure a Madrid és diferent de viure a Catalunya?

—És diferent de viure a Argentona. La gent i les actituds són diferents... però bé, jo he estat a moltes ciutats i cadascuna té els seus encants i les seves coses dolentes. Ara hi porto 5 anys vivint en el mateix barri i ja conec el forner, el carnisser... i és una mica com de poble.

—Primer *Dràcula*, després *West Side Story*,... Què té el musical que no tenen els altres gèneres?

—No ho sé, sempre m'ha agradat. Jo em

considero més actor que no pas ballarí o cantant, però com que d'interprets que cantin i ballin no n'hi ha gaires a Espanya, doncs mira, a això m'he dedicat.

—Has participat també a sèries de televisió com *Compañeros*, *Policías*, *Periodistas*, *Laberint d'ombres*. De quina sèrie t'agradaria ser el protagonista?

—M'agradaria ser-ho d'una sèrie que faran ara a l'Estat espanyol i que des que la van fer per la tele, fa molts anys, vaig dir-me: jo vull ser això quan sigui gran. És una sèrie que tots coneixeu: *Fama*. M'encantaria formar part d'una sèrie com aquesta que reuneix totes les coses que a mi m'agraden: cantar, ballar i interpretar.

—Ets de la generació *Fama*?

—I tant! Jo era dels que veia *Fama* tots els diumenges. Ho veia molt lluny perquè només tenia 12 anys. Imaginar-te una sèrie, que arribes a ser actor... buf! És brutal. És com quan vaig anar a veure *Mar i Cel* tres vegades i vaig dir: m'agradaria ser actor, ballarí, cantant... però, és clar, es veia molt lluny. I quan vaig arribar a treballar amb l'Àngels Gonyalons i el Joan Crosas el primer que els vaig dir va ser que no m'ho podia creure. El contrast va ser molt fort.

El Quim Capdevila és un d'aquells nois que es quedava embadalit davant la pantalla del televisor mirant *Fama*, la mítica sèrie de joves ballarins, actors i cantants que volien arribar a ser estrelles. Com molts d'aquella generació, somniava en ser un dels protagonistes del serial. La vida el va portar per aquest camí i per casualitat va aconseguir un paper en el musical *Dràcula*. Des d'aleshores no ha parat. Aviat el podrem veure en una telemovie que l'ha retornat als orígens, a les seves arrels, a la seva comarca. *Maresme*, així és com es titula la pel·lícula que ha estat rodant en els darrers mesos i que el farà entrar a les nostres llars. El Quim serà el Jordi, un jove arquitecte que viu la vida i a qui només preocupen els diners, les festes i el cotxe. Un personatge ben diferent al Quim, un jove senzill, alegre i divertit. Quim Capdevila, un argentoni que porta el Maresme al cap, al cor i a la sang.

drid - Maresme

–S'aprèn molt treballant amb els grans de l'escena?

–Molt. Quan més facis, més aprens. N'hi ha com la Teresa Cunillé que et donen consells i et diuen això ho has de fer d'aquesta o d'aquella manera. És clar, són gent que porta molts anys i cada dia aprens alguna cosa nova.

–A banda de teatre i de sèries de televisió també has fet cinema. Et vam poder veure fent de guàrdia civil a *Pídele cuentas al rey* juntament amb Antonio Resines. Un paper diferent als que et veiem fer normalment.

–La veritat és que sí. Em van trucar per dir-me que hi havia una pel·li per mi i que havia de fer de guàrdia civil. Em vaig quedar astorat, jo guàrdia civil? Si no en tinc cap pinta. La història va ser que quan vaig arribar al rodatge algú es va assabentar que era d'Argentona i la conya te la pots imaginar. Guàrdia civil i d'Argentona. La pregunta era: tu no seràs el nòvio de la Roció? Per sort no em dic ni Antonio ni David.

–És curiós, vas marxar d'Argentona a Madrid i quan tornes és just per gravar la telemovie *Maresme* al costat de casa.

–És estrany! Jo no sabia de què anava el guió. Me l'envien a casa i quan veig la portada dic "Maresme? Maresme? No m'ho puc creure". Començo a llegir i veig que

les situacions són a Alella, Mataró... i dic "ostres! Si això és al costat de casa meua!"

–Parla'ns d'aquesta telemovie.

–És una producció entre la cadena ARTE i 6 països europeus. Cada regió ha agafat 3 generacions i ha tractat una problemàtica diferent. A Catalunya ha tocat la immigració, tant per la que es va viure a la dècada dels 60, provinent del sud, com per la que s'està vivint ara provinent majoritàriament del nord d'Àfrica. I evidentment quin lloc més característic que el Maresme per recrear aquesta situació.

–El Maresme és una comarca que acull molts immigrants. Passa el mateix a la resta de l'Estat espanyol?

–Sí. La immigració és present a tot arreu. El que passa és que aquí n'hem rebut més. Jo crec que tots som una mica racistes. El que passa és que ho veus diferent des de fora que des de dins. El problema és que els immigrants no tenen recursos, vénen sense papers, s'han de guanyar la vida com poden i alguns ho fan de mala manera i els enxampen. Et presenten un immigrant i segur que no el veus de la mateixa manera que si et presenten una persona que és d'aquí. Jo mateix, l'altre dia estava en una botiga, entra un magrebí i les dones que hi havia davant meu van amagar la bossa. Això és un símptoma de racisme.

–Com és el teu personatge a Maresme?

–El meu personatge és el Jordi. Un noi d'uns 30 anys que els seus avis han treballat des de sempre al camp i la seva mare en el negoci floral. El problema és que ell no vol dedicar-se a aquestes coses. El Jordi és un arquitecte que vol guanyar diners ràpidament. Un noi que viu la vida, que no sap el que vol... però en el fons, un bon noi.

–Aparèixer en una telemovie de la qual s'està parlant tant, et portarà la fama i que et reconguin pel carrer. Hi has pensat?

–Encara no m'ho imagino. Tinc amics famosos i de vegades vaig amb ells pel carrer, els paren per fer-los fotos i jo la veritat, penso que ha de ser tan dur... Ara faig el que vull i ningú està pendent de mi. Si arribés a ser famós tothom es fixaria en mi, en amb qui vaig, en el que faig, en com vesteixo... però suposo que és el preu de la fama.

–Però a Argentona sí que ets famós?

–Home, però aquí és diferent. La meua família és molt coneguda i a mi em coneixien de sempre. És molt normal que la gent m'aturi i em preguntin què faig. De vegades per anar a buscar el pa m'estic una hora.

–Quins projectes tens?

–Tinc un somni i és dirigir un musical.

–Si no fossis actor què series?

–Peixater. Estaria encara treballant en el negoci familiar. Afortunadament estic content amb el meu ofici. La gent sovint em diu que visc molt bé i que tinc molta sort. Però m'ho he buscat jo. Jo he decidit ser actor. Em vaig arriscar i ho vaig aconseguir. La vida és així. Si no ens arrisquem ara, quan ho farem?

La directora i els actors de *Maresme*.

Conserge de conserges

Són molts els joves argentons que han crescut al seu costat. Són molts els que recorden el seu ampli somriure de cada matí. Sempre disposat a treure les males herbes del pati o arreglar la font de l'Escola. És en Joan Estrada Suari, el conserge d'Argentona. Després de 25 anys, l'«Estrada», com molts nanos el coneixen, s'ha jubilat deixant en el record el fet de ser el conserge més popular que ha tingut la vila.

Records

Lluís S. Morgan

Divagacions sobre caça

Abans que l'home cultivés la terra ja sabia caçar, i en contra del que diuen alguns que les senyores tolerants practiquen l'ofici més antic del món, creiem que més antic és l'art de la cacera.

En les religions arcanes, la caça tenia els seus déus protectors i en algun cas una deessa. Recordem Diana la caçadora. En el Costumari Català tenim una cançoneta... "Avui és festa, sant Joan (o Josep) la fa, agafa l'escopeta i se'n va a caçar...". Encara que només va matar un pardal perquè sembla que era un mal tirador.

Podríem explicar cent anècdotes sobre la cacera en el nostre poble, alguna molt trista, altres no tant. Fa de bo parar-se a la paret de Cap de Creus i sentir les mil històries dels caçadors allà congregats i posar-se en guàrdia, que "caçador de perdiu, caça menys del que diu". No en va d'aquella paret, per això, i per altres moltes coses, en diem la paret de les mentides.

A banda d'això, els nostres caçadors repoblen cada any multitud d'animals que d'altra manera ja s'haurien extingit, i en la nostra societat ells generen milions de pessetes en vestimenta de camuflatge, cria de gossos, pinsos, munició, accessoris, remolcs, viatges, drets de vedat de caça i un llarg etcètera, com la Fira de què gaudeix la nostra vila.

En contra, els amants de la natura ens avisen que aquells ja no cacen per l'aliment sinó pel plaer de matar, que contaminen amb els perdigons de plom i que són un perill pels que passen confiats pel bosc i també un llarg etcètera.

La polèmica està servida, i que Sant Humbert ens ajudi! Jo la propera tardor faré el que diuen per l'Empordà... "iré a caçar... bolets!".

En Joan recorda com si fos ahir els seus inicis pels volts del 75 quan van començar a construir l'Escola Francesc Burniol o l'«escola de baix». «Jo treballava a la Grumbe i els de l'Ajuntament em van trucar perquè necessitaven algú per netejar i arreglar les coses de l'escola. Pensaven que aniria bé que fos algú d'aquí Argentona que conegués la gent i que li agradés la canalla. Vaig dir que ja ho diria a casa.» Va ser llavors quan va començar a exercir de conserge a l'Escola Bernat de Riudemeia i a l'Escola Francesc Burniol, que es va inaugurar el setembre del 76. Recorda l'Estrada que en aquella època només hi havia sis professors, perquè no hi havia tanta canalla com ara. «Vaig estar 11 anys sol amb les dues escoles, fins que van posar en Domingo Torres a l'escola de dalt. A l'Ajuntament també em feien anar tres dies al cementiri a ajudar la gent gran si volien posar rams als morts i no hi arribaven, i també em feien passar papers dels jutjats pel casc urbà. Vaig estar quatre o cinc anys així fins que no va entrar a l'Ajuntament en Josep M. Gallifa i em va dir que no podia fer tantes coses i em vaig dedicar exclusivament a l'escola.» Però per aguantar 25 anys fent de conserge t'han d'agradar molts els nanos i a en Joan li agraden molt.

«Jo m'ho passava molt bé. I una de les coses que em fa més il·lusió és que a l'escola venien pares que jo havia tingut d'alumnes.» Si hagués d'escollir, en Joan es quedaria amb els més menuts: «Em fan molta gràcia i sempre em saludaven. Els grans són una altra cosa, ja que van més a la seva.» Tot i que sempre els joves l'han tractat bé, en Joan no s'ha pogut lliurar d'alguna broma com quan li van posar una galleda d'aigua damunt una porta per on va passar o alguns cops que li prenién l'espardenya. També recorda que «guardava una bóta de vi en un pericó que vaig fer al costat de la figuera perquè es manté més fresc, i un dia vaig veure que m'anava baixant el nivell de vi i jo vaig clitzar uns nanos que n'agafaven». I si amb els alumnes ha tingut molta amistat, encara més amb els professors, als quals convidava cada vegada que el Barça guanyava algun trofeu. Malgrat la seva jubilació, de moment l'Estrada no ha pogut desvincular-se de l'escola, ja que de moment ajuda el conserge nou, en Josep Padrós, i va cada dijous a menjar la «senyora» paella que fan les cuineres de l'escola. «A més m'han dit que passi per allà sempre que vulgui, i jo mentre pugui aniré a la que considero la meva segona casa.»

MARC DURAN

L'home i la fauna

Ja han passat deu anys des que el Domingo Noè, el Joan Vilanova i el Josep Oltra van posar en dansa la primera Fira del Caçador i el Gos a Argentona. Va ser després de visitar la Fira de Taradell, a la comarca de l'Osona, on van quedar captivats amb aquella iniciativa tan novedosa i atractiva per a la gent del món de la caça. La mostra inaugural de la vila, instal·lada a l'ara ja clàssic paratge de can Comalada, va esdevenir un èxit rotund de participació en aquell mes de setembre del 92. Unes cinc o sis mil persones van passar per les paradetes en la primera Fira argentonina. Les dues primeres edicions del nou certamen van resultar un èxit sonat. "Va ser la novetat. Hi havia molt poques fires d'aquesta mena a la comarca i tothom venia cap aquí. Amb el temps el fenomen es va estendre a altres pobles i la participació va anar baixant", comenta un dels fundadors i encara organitzadors, Josep Oltra.

Productes de tot tipus. Al llarg dels anys s'hi ha pogut veure de tot, en la Fira del Caçador d'Argentona. Són molts els sectors que es mouen en aquest esport. Les parades més habituals, les d'espècies per repoblar caça, mostren conills, perdius, faisans i guatlles de totes classes, i es faciliten els contactes per la seva compra. També proliferen els estands dedicats a vendre complements per al caçador (jaquetes, casaques, gorres...) i productes

M.D.

per als visitants en general (formatges, embotits de cérvol i senglar...). Un altre tipus de paradeta és la d'accessoris per a la senyalització de les àrees de caça. En alguna edició (no pas en l'última) han vingut venedors d'escopetes i rifles i altres armes de caça. Finalment, un dels sectors més representats a la Fira argentonina és el del gos, amb una amplíssima varietat de races tant per a la caça de ploma com de conill i perdiu. En aquest cas es tracta d'una exposició, ja que no està permesa la venda dels animals en aquests certàmens.

Els patinets, voluntat d'obertura. De la Fira 2001 la novetat més destacada va ser l'ampliació del certamen amb un dia més.

La Fira del Caçador i el Gos va arribar els dies 15, 16 i 17 de juny passats a la seva desena edició. La mostra argentonina va tornar a portar tot tipus de productes relacionats amb aquest món que a la vila, tot i la poca caça, té força seguidors.

Aquest dia, el divendres, va servir per acollir activitats de cara a la galeria, que no tenien res a veure estrictament amb la caça. D'aquesta manera es va celebrar una divertida cursa de patinets a la plaça Nova amb xocolatada i coca per a tothom. S'havia arribat a programar també una cursa de carretons però al final per qüestions de logística no es va poder disputar. L'endemà, el dissabte, la tradicional prova de caça de Sant Humbert va obrir el foc del cap de setmana firal. Aquesta modalitat consisteix en deixar anar tres guatlles perquè els participants les cacin acompanyats dels gossos. L'argentoní Manolo Aparicio va ser el guanyador. A la tarda, torneig de dòmino amb més d'una quinzena de parelles, i el diumenge al matí, prova de caça lliure, igual que la de Sant Humbert, però sense matar res (puntuà únicament el treball de recerca i captura dels gossos); la victòria va correspondre al barceloní Joan Belmat. En la clausura també hi va haver una demostració de les puntaïres d'Argentona.

La caça a la vila. L'abandonament de molts camps de conreu, la urbanització de zones agrícoles i forestals i la construcció de carreteres i autopistes, són algunes de les causes que la caça sigui escassa a Argentona. Per això, la societat de caçadors de la vila (150 socis) dedica bona part dels seus esforços a la repoblació d'espècies i també a arranjar camins de muntanya. Al terme municipal s'hi pot caçar sobretot conill, perdiu i faisà, tot i que també es va al senglar. Aquest últim, del qual s'han abatut 13 exemplars enguany a la vila, requereix la participació en equip de colles nombroses de caçadors que cobreixen una àmplia franja de terreny.

Camp de tir, següent objectiu. Amb la vista posada al futur i a la promoció d'aquest esport, l'entitat local de caça fa temps que va al darrere de la construcció d'un camp de tir. D'entrada han d'aconseguir la cessió d'uns terrenys, la qual cosa negocien amb l'Ajuntament. "Argentona està al rovell de l'ou, molt ben comunicada, i tindriem molta clientela. Al Maresme tampoc hi ha tants camps pel gran nombre de tiradors existents", comenta Josep Oltra, membre de la Junta.

COSES DE LA VILA

Mobilitat, endavant

Aquest juliol passat es va posar en marxa la primera fase del Pla de mobilitat d'Argentona. Aquest estudi, que pretén descongestionar el trànsit del centre de la vila, va començar a aplicar-se pel sector de Carreres Candi i els seus voltants. Justament aquest carrer ha canviat així el seu sentit circulatori, que resta únic en direcció muntanya. Els canvis també afecten els carrers Ramón y Cajal, Joan XXIII, Sant Jaume i General Llaudé. D'una banda, el Ramón y Cajal ha passat a ser descendent i desemboca a Joan XXIII. De l'altra, el carrer Sant Jaume unifica el seu sentit circulatori i es manté únic en direcció muntanya en la seva totalitat. En aquest cas s'eviten situacions contràries a la seguretat viària i s'afavoreix la diversificació del trànsit per General Llaudé. Justament aquest darrer punt esdevindrà un dels eixos principals del Pla de mobilitat. El Pla també s'ha estès a la zona del carrer Barcelona i al casc urbà. En el sector del carrer Barcelona s'han creat nous passos de vianants a les interseccions d'Abat Escarré i Mossèn Cinto Verdaguer. A més, en aquests mateixos vials s'ha creat una nova zona blava regulada per control horari d'ús. A l'avinguda Puig i Cadafalch, amb l'objectiu de disminuir l'excés de velocitat detectat en aquest punt, s'ha instal·lat un nou pas de vianants amb bandes de cautxú sobredimensionades. Una mesura que també s'ha aplicat al carrer Gran i al carrer Nou. Per últim, en el sector del casc urbà s'han substituït algunes senyals de trànsit que han quedat antigues. Finalment, també s'han marcat tres noves zones de càrrega i descàrrega (Puig i Cadafalch amb Joan XXIII; Jacint

Verdaguer amb Barcelona; Mestre Falla amb Dr. Samsó) i un reservat per a motos (Jacint Verdaguer-Puig i Cadafalch).

Aspreses llimades

L'Ajuntament d'Argentona i l'empresa Aigües Ter-Llobregat han arribat a un acord pel que fa al traçat de la xarxa d'aigua que ha d'abastir el municipi d'Òrrius. La canonada seguirà passant per la vall de Riudemeia però ho farà per sota per tal d'evitar el mínim impacte mediambiental. El conveni entre les dues parts també preveurà dos punts més: el torrent de can Carmany i la canonada principal de Sant Jaume de Traïà. Pel que fa al primer s'evitarà malmetre la riera i sobre el segon, ATLL s'ha compromès a reforestar la part destrossada. Dues comissions formades per membres del consistori, d'ATLL, de la Generalitat i del Consorci Parc Serralada Litoral s'encarregaran de vetllar perquè tot funcioni correctament. Aquest conveni entre ambdues parts es va aprovar en el ple de juliol.

Cros es faran càrrec de la urbanització del terreny. Els empresaris s'han compromès amb l'Ajuntament a allargar fins a la riera d'Argentona la xarxa de clavegueram i d'abastament d'aigua potable que estan fent al carrer Nou. Tot plegat ha estat fruit d'una negociació amb el consistori.

La urbanització del Torrent de Madà suposarà una millora per als usuaris d'aquest carrer: els treballadors de les fàbriques i tots els vehicles del Maresme que han de passar la ITV. Hi ha empresaris d'altres carrers de la zona que, en canvi, encara estan esperant rebre un cop de mà de l'Ajuntament per arreglar els camins de sorra. És el cas del carrer Garí.

Notxa a Vol Ras

L'actor argentoní Xavier Ametller, conegut popularment com a "Notxa", és des d'aquest estiu el tercer component de Vol Ras. Aquesta prestigiosa companyia teatral catalana ha reclutat Ametller per compendre el seu últim muntatge, *Again, again*, una mena de popurri dels espectacles que ha creat el grup al llarg dels seus 21 anys d'història. En l'actualitat són dos els actors que formen Vol Ras, però anys enrere havien estat tres. Per poder representar escenes del passat necessaven una tercera persona. És justament per aquest motiu que van incorporar Xavier Ametller dins la companyia. El show, que es va estrenar el juny a Capellades, mostra diversos gags d'espectacles com *Insòlit*, *Pss o Stress*. Aquesta barreja de seqüències fa que els actors hagin d'interpretar molts personatges. És un canvi constant de vestuaris i d'escenes, cosa que obliga els components de Vol Ras a estar plenament concentrats en la representació. Per a Xavier Ametller, la dificultat en la interpretació ha estat doble. Per començar ha hagut de fer un esforç per aprendre vídeos i estudiar escenes que ja estaven creades i que els seus companys es coneixen fil per randa. També ha hagut d'assajar, sobretot, l'expressió corporal, ja que estem parlant d'un espectacle bàsicament gestual. El mes de setembre tenen previst portar *Again, again* fins al festival de teatre al carrer de Tàrraga.

Arrangen camí ITV

Per el camí que porta a la ITV d'Argentona deixarà de ser un suplici per als amortidors dels més de 200 cotxes que cada dia accedeixen a aquest servei. A finals de juny van començar les obres d'arranjament del carrer Torrent de Madà, un vial de sorra ple de sots. Els 14 propietaris de les fàbriques d'aquest carrer del polígon industrial de Sant Miquel del

XAVIER LORENTE

Concentració de joves a la plaça Nova abans del ple.

Taüts i cartells

Unes multes per molestar els veïns són el detonant d'una campanya contra la política municipal juvenil

El vespre del 19 de juny passat apareixia a diferents carrers de la vila una important estesa de cartells de color taronja que acusaven l'Ajuntament i l'alcalde d'estar en contra dels joves. Les pancartes, inicialment anònimes, titllaven el govern de no fer res per a la joventut i llançaven preguntes com si tots els joves fossin iguals. Fins i tot en un dels cartells, es posaven en boca del batlle Antoni Soy paraules com ara que els joves són "mandrosos, brètols, bruts..."

Raons de la campanya. Dies després es va saber que era un col·lectiu de joves d'Argentona el que impulsava tota aquesta iniciativa: un jovent que assegurava aglutinar diferents grups molestos per l'augment de la pressió policial, de les multes rebudes (algunes arribant a les 50.000 pessetes segons ells) arran de veïns que es queixaven del soroll que feien alguns joves a altes hores de la nit. La seva teoria és que la vigilància policial s'havia intensificat a causa de tota una sèrie d'actes vandàlics i bretolades (arbres i fanals destrossats...) que havien passat als últims mesos i que s'havien atribuït al jovent en general. Per això, consideren que l'Ajuntament té una imatge equívoca dels joves.

Les multes, segons aquest col·lectiu, van ser el detonant d'un problema més greu: la mala política municipal vers els joves. En aquest sentit demanaven: espais definits i autogestionats per al jovent; facilitar l'accés a un habitatge digne; meca-

nismes de democràcia directa per decidir la política de joventut de la vila; l'aturada del creixement demogràfic; l'anul·lació de les multes i l'acabament de les maniobres policials de repressió del jovent, i la dimissió del regidor de Joventut, Lluís Viladevall.

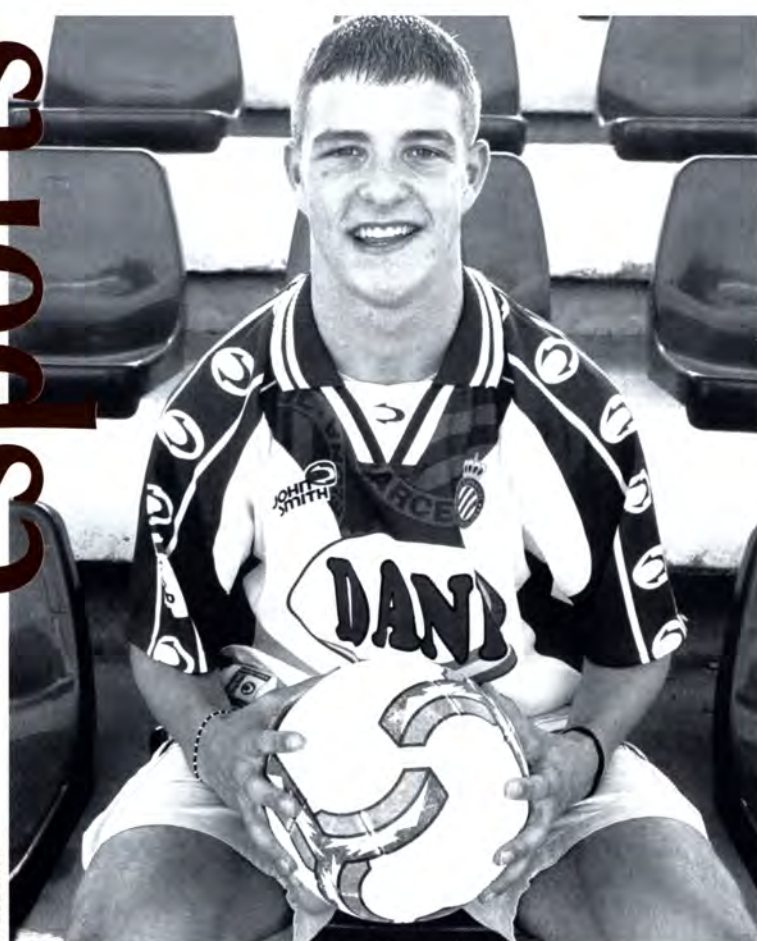
Interrupció del Ple. Totes aquestes peticions les van fer públiques el 6 de juliol passat en un comunicat que van llegir en un ple municipal, que van interrompre saltant-se el Reglament orgànic de l'Ajuntament (ROM). Tot i que l'alcalde els va demanar que ho llegissin al final de la sessió tal com marca el ROM, no en van fer cas i quan van acabar la lectura van marxar amb el taüt i la pancarta "Així ens volen" (subjectada per dos joves amb la boca tapada amb adhesiu) que havien portat fins al saló de plens. El batlle va arribar a suspendre la sessió durant uns minuts fins que aquest grup (format per una trentena de joves) va abandonar la sala.

Les queixes dels veïns. Aquesta situació ha posat de relleu una realitat estadística: la queixa constant dels veïns als últims temps sobre diferents incidències amb joves pel mig. No són invencions, són queixes que han estat comprovades per la policia prèviament abans d'actuar. Per posar un exemple, el cap de la policia local, Pere Anglada, parla del grup juvenil que es concentra al banc del final de les escales del Centru. Anglada diu que han rebut queixes que: "es pixin assídua-

ment en un edifici que fa cantonada entre Riudemeia i Dr. Samsó; consumeixen drogues toves en públic (que està penat); toquen la guitarra, riuen, parlen en veu alta i criden a altes hores de la matinada; juguen amb un monopati que molts cops fa perillar el pas de vehicles per la zona; salten a l'interior de l'escola Bernat de Riudemeia..." D'altra banda, unes quantes multes van venir pel fet de jugar a pilota a la plaça Nova a prop de les tres de la matinada. "Si els veïns ens truquen a aquestes hores és per alguna cosa. No saltres tenim l'obligació de fer complir la normativa de convivència ciutadana i sancionar si cal", assenyalava el cap de la policia. Anglada ha volgut desmentir que hi hagi hagut alguna sanció amb un import de 50.000 pessetes. "La més alta ha estat de 12.500."

Resposta municipal. Des del consistori tant l'alcalde com el regidor de Joventut no han volgut entrar en polèmica. Antoni Soy ha lamentat la manera d'actuar del col·lectiu de joves interrompent el ple i també que utilitzessin la seva imatge i paraules que ell mai ha dit sobre els joves. Mentrestant, Lluís Viladevall ha assegurat que no pensa renunciar al seu càrrec, i que continuarà treballant com fins ara per al bé del municipi. Respecte de les altres peticions dels joves, considera que el Pla director de joventut que s'està tirant endavant amb la col·laboració juvenil donarà una resposta millor a les necessitats dels joves.

MARC DURAN

Amb només 16 anys, Albert Yagüe va erigir-se com el gran triomfador de la II Nit de l'Esport, que va celebrar-se el 22 de juny passat al restaurant Can Baladia. Aquest jove futbolista ha vist recompensada la seva curta però fructífera trajectòria amb el guardó més prestigiós que atorga l'esport argentoni. Màxim goleador durant la temporada passada en l'equip cadet del RCD Espanyol, l'Albert ha demostrat un gran olfacte goleador i unes qualitats futbolístiques que faran parlar molt.

L'esportista de l'any

Cinc nominats –Albert Yagüe, Marc Pérez, Anna Casabella, Sònia Ruiz i Carlos Chacón– i un sol vencedor: Albert Yagüe. El jove futbolista de l'Espanyol va ser distingit amb el premi al millor esportista de l'any 2000 en la II Nit de l'Esport, un guardó inesperat. "No m'esperava guanyar-lo perquè tots els nominats tenien les mateixes possibilitats que jo, però la veritat és que estic content d'haver-lo aconseguit", comenta el jove "perico". Tot i ser el gran absent de la nit, Yagüe va rebre la felicitació d'una vila que ha reconegut el seu mèrit.

Un crack format a l'Argentona. El primer contacte de l'Albert amb la pilota va arribar als vuit anys. Va ser en l'equip quadribarrat, on va estar dos anys fins que va donar el salt a l'Espanyol. "Quan estava a l'Argentona, el Mataró em va voler fitxar, però Carles Moliné (coordinador tècnic del FCA) no volia que me n'anés i jo no estava segur de marxar. Llavors a través de Joan Collet (portaveu de l'Espanyol) vam saber que buscaven un davanter. Així que em van trucar i em van dir si volia anar a fer les proves amb l'Espanyol. Les vaig fer i em van agafar." Sense dubtar-ho un instant, l'Albert va decidir-se per

l'equip blanc-i-blau. I de moment, el balanç és positiu. "Porto cinc anys bons, vaig jugant de titular i tot va molt bé. Si no tingués minuts ja no estaria allà perquè el que vull és jugar." La propera temporada ja serà la sisena de Yagüe a l'Espanyol. Aquesta vegada, a les files de l'equip juvenil que dirigeix el flamant guanyador de la Copa del Rei juvenil, "Tintín" Márquez.

El recolzament del pare. "El meu pare ha estat la persona que m'ha ajudat més en el futbol i, si no hagués estat per ell, no estaria a l'Espanyol", afirma convençut. En un món ple d'interessos, la sinceritat i l'ajuda de la família han estat fonamentals per al davanter centre. "Quan acaba el partit el meu pare em diu tot el que he fet malament i em dona consells per millorar." I és que el cap de família sempre s'ha preocupat perquè el benjamí de la casa arribés a ser un bon futbolista en tots els aspectes. Precisament l'aspecte que l'Albert ha hagut de polir més ha estat la tècnica. "Des que vaig arribar a l'Espanyol he millorat molt. Abans només corria", diu l'Albert, que es defineix com un "jugador ràpid, amb força, tècnica i olfacte de gol". Una facilitat golejadora que ha demostrat en aquesta temporada marcant

49 gols en tan sols 30 partits. Un "instint assassí" de cara a porteria semblant al del seu ídol, l'ucraïnès del Milan, Andrei Shevchenko.

El somni de la 1a divisió. "M'agradaria dedicar-me al futbol i debutar amb l'Espanyol a Primera divisió", assegura. El repte no és fàcil i l'Albert n'és conscient. "És molt difícil arribar al primer equip, però tinc la il·lusió de fer-ho algun dia." El que és cert és que l'aposta que l'entitat blanc-i-blava fa pels joves afavoreix molt la seva projecció com a futbolista. "Em sembla molt bé que l'Espanyol pugi tants joves. De moment Paco Flores (entrenador del primer equip) ha confiat en gent jove i no li ha anat malament, així que mentre li surti bé ho seguirà fent", diu amb seguretat Yagüe. L'altra cara de la moneda són els estudis. L'Albert admet no ser massa bon estudiant, tot i que intenta aprofitar el poc temps lliure que li deixa el futbol per millorar l'expedient acadèmic.

Campió de Lliga, de la Copa Catalunya i subcampió d'Espanya en aquesta temporada, els pròxims anys, la vila haurà d'estar molt atenta a l'evolució d'Albert Yagüe, un futbolista que, si segueix lluint, farà parlar molt.

Una nit de premis

Millor esportista: Albert Yagüe (Espanyol, cadet).

2n millor esportista: Sonia Ruiz (FC Argentona).

3r millor esportista: Marc Pérez (esquiador).

Millor equip masculí absolut: CB Argentona.

Millor equip femení absolut: CB Argentona sub-20.

Millor equip masculí base: Benjamí FC Argentona.

Millor equip femení base: Mini CB Argentona.

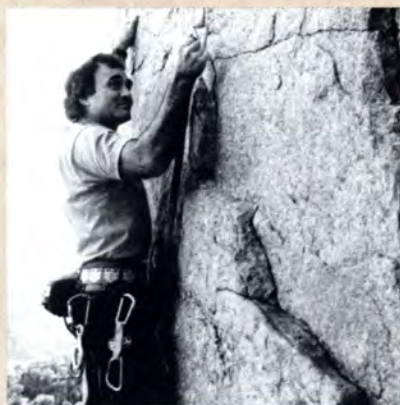
Millor tècnic esportiu: Fernando Delgado "Chacho" (UD Sant Miquel del Cros).

A la dedicació: Antonio Cachinero (ciclisme).

A un històric del futbol: Andreu Català (futbolista argentoní que va militar a Primera amb el Nàstic als anys 40).

A la tenacitat: Quim Perejoan (Futbol americà).

A la perseverança: Mingo Nieto (alpinisme).

Al primer atleta olímpic: José Ríos (10.000 metres).

A la constància: Quico Ballbona (ciclisme).

Albert Fernández, un dels homes importants de la temporada.

La Copa, també!

Els Llops completen un doblet històric amb el títol de Copa Catalana de futbol 7

Fita històrica dels Llops d'Argentona.

L'equip de futbol americà de la vila, campió de Lliga el mes d'abril, va aixecar el 10 de juny passat un segon títol: el de Copa Catalana de futbol 7. Els argentonins, que havien eliminat sorprenentment a semifinals als Pioners de l'Hospitalet (Lliga espanyola), van superar en la final a camp contrari els amfitrions, els Imperials de Reus, per 32 a 36. La no-presentació del tercer finalista (la final era a tres), els Dracs de Badalona, va possibilitar la repetició de la finalíssima de la Lliga regular. Els reusencs no es van poder prendre la revenja ja que van trobar-se amb uns Llops que van tornar a clavar una actuació magnífica, punt culminant d'una campanya irreplicable. I això que el partit va començar malament per als argentonins, que perdien al final del primer període per 14 a 0.

Tomàs, MVP. Al segon període, dos touch-downs —un de Jordi Barnet i un altre d'Enric Tomàs— i els corresponents extra-games van capgirar el marcador fins al 14 a 16. Abans del descans els Imperials tornarien a avançar-se (20-16). Al tercer quart, els Llops van veure com el rival es disparava (32-22). Al tram final del matx, la reacció dels argentonins, el seu punt d'honor, va emergir amb força, i una acció de Bruno Broseta i una altra d'Enric Tomàs van situar el 32 a 36 definitiu. Sens dubte, els Llops van suar la Copa en un partit més que emocionant. Els de la vila tor-

naven a passar la mà per la cara a uns Imperials als quals només han guanyat a les finals, un fet ben curiós ja que en partits previs sempre hi havien perdut. El receptor dels Llops, Enric Tomàs, va ser nomenat jugador més valuós de la final.

Passeig entre Dragons. Gairebé una setmana després de la gesta, el conjunt de la vila va rebre tot un bany de multituds a l'Estadi Olímpic Lluís Companys de Barcelona. Convidats pels Dragons, els argentonins van desfilar per la gespa del coliseu barceloní a la mitja part del partit entre els de Bicknell i els Scottish Claymores. Els Llops van poder exhibir en societat les copes conquerides, les copes que els acreditaven com el millor equip de l'any a Catalunya.

Perejoan i Pallarolas, a Anglaterra. En la delegació de l'equip present a l'Estadi, només hi van faltar els internacionals argentonins, el corredor Quim Perejoan i el defensa Ferran Pallarolas. Tots dos van participar aquell dissabte en el partit que la selecció espanyola va jugar contra Anglaterra a prop de Birmingham. El matx, corresponent al preeuropeu de futbol americà, va acabar amb derrota del combinat d'aquí per 27 a 6. Els dos vilatans, que van tenir un paper actiu en el partit, van viure tres dies sencers a terres britàniques amb totes les despeses pagades (l'últim dia va ser de més, ja que l'expedició de l'absoluta va perdre l'avió de tornada).

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

**Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona.
Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.**

ARGENTONA: Plaça Nova, gran oportunitat. Pis mitja altura de 84 m2, 3 habitacions, saló menjador, gran galeria i balcó. Molt cuidat. 17.000.000.-

ARGENTONA-CENTRE: Esplèndid dúplex de pocs anys de 160 m2 més terrasses. Vistes al mar. 34.500.000.-

ARGENTONA-CENTRE: Espectacular pis de 100 m2, 3 habitacions, 2 banys, acabats de disseny, parquet, calefacció, halògens i cuina molt moderna. Únic a la zona. 32.000.000.-

ARGENTONA: Gran oportunitat. Pis nou de 4 anys de 100 m2, 4 habitacions, bany, lavabo i calefacció. Fa cantonada i amb vistes al mar. Plaça de parking inclòs. 23.700.000.-

ARGENTONA: Bona situació, ideal parelles. Pis de 69 m2, 3 hab. Precioses vistes. 16.000.000.-

ARGENTONA: Costat església, pis de recent construcció de 3 habitacions, bany, saló menjador, cuina, galeria, calefacció i dues places de parking incloses. 28.000.000.-

ARGENTONA: Pis de 80 m2 tot reformat llest per entrar a viure, amb calefacció, cuina equipada i 3 habitacions. 19.000.000.- Únic a la zona.

ARGENTONA: Esplèndid pis de 90 m2 fent cantonada, reformat, nou a estrenar, de 3 habitacions, saló menjador, gran galeria, cuina, armari i portes d'alumini, doble vidre i calefacció. 24.900.000.-

ARGENTONA: Dúplex nou de 4 anys, amb 4 habitacions, estudi i plaça de parking inclosa. 29.900.000.-

MATARÓ-CIUTAT JARDÍ: Esplèndida casa a 4 vents. 42.000.000.- Procedent de canvi.

ARGENTONA-CENTRE: A prop carrer Gran, torre a 4 vents en una planta, 110 m2 amb garatge per a 2 cotxes, estudi i traster. 57.000.000.-

ARGENTONA-ZONA RESIDENCIAL (dins del poble): Ocasíó directe de constructor. Torre a estrenar, 4 vents, parcel·la de 800 m2 fent cantonada, garatge 2 cotxes, 4 hab., 2 banys, gran cuina, saló menjador amb sortida al jardí. Preparat per fer piscina. 56.000.000.-

AUTOSERVEI BRESCA

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

Disposem de pa calent

269 1,62	155 0,93	225 1,35	109 0,66
145 0,87 Suavitant FLOR 3 l. 36 rent.	269 1,62	85 0,51	95 0,57
399 2,40 Euros	595 3,58 Euros	189 1,14 Euros	113 0,68 Euros
132 0,79	144 0,87	299 1,80	299 1,80

AISER

ARGENTONA, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - CLIMATITZACIÓ

TAMBÉ TENIM TELEFONIA MÒBIL I FIXA

Puig i Cadafalch, 7
ARGENTONA

Tel./Fax 93 797 01 23
E-mail: aiser@arrakis.es

Ven a conocer nuestras
ofertas de verano. No te
vayas de vacaciones sin
recargar tu móvil.

amena

Distribuidor oficial

1A CONSULTA

F
R
A
N
K
F
U
R
T

Doctor Samsó, 48
ARGENTONA

Tel. 93 756 03 47

C.V.A

Consultori Veterinari ARGENTONA

Tel: 93 797 23 89

Nou horari de consulta:

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

Dissabtes matí de 10.30 a 13.30 h

Visites a domicili:

Cal demanar hora trucant en aquest horari

o les 24 h al 93 799 55 99

Consultori:

C/ Doctor Samsó, 26 - Argenton

Tel: 93 797 23 89

e-mail: albertlopezag@hotmail.com

Més de 10 anys al seu servei !

Per atenció fora d'aquest horari o urgències:

Nou Hospital Veterinari Mataró

C/ Pizarro, 86 - 08302 Mataró

Tel: 93 799 55 99

CENTRE DE YOGA

**Classes de yoga
2a. quinzena d'agost !**

PROFESSORA: Carolina Tapias

AFILIADA A LA UNIÓ NACIONAL I INTERNACIONAL DE YOGA

Professorat amb 20 anys d'experiència al teu servei

CLASSES MIXTES: Matí - Tarda - Nit

CLASSES ESPECIALS: Tercera edat i embarassades

INFORMACIÓ

Telèfon 93 797 18 35

Cada dia de 13:00 a 15:00h

i els divendres de 19:00 a 20:00h carrer les Parres, 3

ARGENTONA:
C/ Les Parres, 3

MATARÓ:
C/ Meléndez, 31

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• **OBRES I CANALITZACIONS**

• **INSTAL·LACIONS MT I BT**

• **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**

• **MANTENIMENT EMPRESES**

• **AIRE CONDICIONAT**

• **CALEFACCIÓ**

*Bona
Festa Major*

• **TELEFONIA MÒBIL AMENA**

• **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓ**

iii DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

amena
TU LIBERTAD.

PTAS.
MINUTO

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ